

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Δημ 2644
3.6.13

Διαβυ:
19.4.2013
Να διαβ/θῇ
Ο Πρόεδρος

Αριθμός Απόφασης

...../2013

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτούμενο από τους Δικαστές, Αναστάσιο Σάββα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Κωνσταντίνο Σωτηρόπουλο, Πρωτοδίκη - Εισηγητή και Νικόλαο Πολυζωγόπουλο, Πρωτοδίκη, και την Γραμματέα Αργυρούλα Ράπτη,

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 24 Ιανουαρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: Ανδρέα Παπανδρέου του Ανδρέα, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων του Λεωνίδα Μαραβέλη και Ηλία Μανιάτη.

Του εναγομένου: Η Παναγιώτη Καμμένου του Ηλία, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων του Χρυσούλας Μαρίας Γιαταγάνη, Ελένης Τζούλη, Βασιλείου Καπερνάρου και Ηλία Γιολδασέα.

Ο ενάγων ζητεί να γίνουν δεκτές η από 31-5-2011 και 19-11-2012 αγωγές τους, που κατατέθηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, λαμβάνοντας αριθμό 5957/2011 και 5878/2012 αντίστοιχα, και προσδιορίστηκαν να συζητηθούν κατά την σημερινή δικάσιμο, η πρώτη εξ αυτών μετά από αναβολή, από την δικάσιμο της 22-3-2012, ότε και είχε αρχικώς προσδιορισθεί, στο πινάκιο της οποίας εγγράφηκαν.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου οι από 31-5-2011 και 19-11-2012 αγωγές του ~~Ανδρέα~~ Παπανδρέου κατά του Παναγιώτη Καμμένου, οι οποίες πρέπει να συνεκδικασθούν, καθόσον υπάγονται στην ίδια διαδικασία, διότι έτσι θα διευκολυνθεί αλλά και θα επιταχυνθεί η διεξαγωγή της δίκης (άρθρα 31 και 246 σε συνδυασμό με άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται. Από τη διάταξη αυτή και τις όμοιες του επόμενου άρθρου 58, σε συνδυασμό με το άρθρο 914 ΑΚ, προκύπτει ότι επί της προσβολής αυτής ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνον ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης απαιτείται και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Ως άρση της προσβολής νοείται ο άμεσος παραμερισμός της πράξης που συνθέτει την προσβολή και συνεπώς κατευθύνεται στην αποκατάσταση των πραγμάτων στην πριν από την ολοκλήρωση της προσβολής κατάσταση. Συνεπώς, η παράνομη προσβολή πρέπει να είναι ενεργός ενώ αν έχει ήδη ολοκληρωθεί ή εκ της φύσεως της προσβλητικής πράξης δεν νοείται ανάκλησή της, παρά μόνον παραμερισμός των αποτελεσμάτων της, τότε προστασία δύναται να παρασχεθεί μόνον με την διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, και υπό τις προϋποθέσεις εκείνης. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω διάταξη ορίζεται ότι στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων (57 και 58 ΑΚ), το δικαστήριο, με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Και ενώ η διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ αναγνωρίζει ως μέσο ικανοποίησης της ηθικής βλάβης την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης, η διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ προβλέπει και άλλα μέσα ικανοποίησής της, που δεν κατονομάζει και συνεπώς απόκειται ο καθορισμός αυτών στην κρίση του δικαστηρίου, σε κάθε συγκεκριμένη

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ./2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

περίπτωση. Τέτοι~~ο~~ μέσο~~ς~~ μπορεί να ^{αποτελέσει και} ~~είναι~~ η ανάκληση της προσβολής, υπό την έννοια της άρσης των αποτελεσμάτων της, που όπως προαναφέρθηκε, για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης δεν απαιτείται να είναι εισέτι ενεργή. Τούτο μπορεί να γίνει, μεταξύ άλλων, με αποκαταστατικό της αλήθειας δημοσίευμα, με αίτηση συγγνώμης χωρίς όρους ή και δημοσίευση της σχετικής απόφασης (Β. Βαθρακοκοίλης, ΕΡΝΟΜΑΚ, τομ. Α, σελ. 279-298, παρ. 30, 297 επ, παρ. 3 επ. 300, παρ.7). Η ικανοποίηση όμως για την ηθική βλάβη παρέχεται μόνον όταν συντρέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας, το οποίο και ρητώς μνημονεύεται στην προαναφερθείσα διάταξη. Έτσι, οι όροι της παραπάνω παροχής εξομοιώνονται προς εκείνους της αποζημίωσης (ΑΠ 167/2000 δημ.Νόμος). Για την περίπτωση της τυχόν παράβασης της υποχρέωσης για παράλειψη της προσβολής της προσωπικότητας του θιγόμενου στο μέλλον, απειλούνται και οι κυρώσεις του άρθρου 947 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Εξάλλου, ως προσωπικότητα νοείται το πλέγμα των αγαθών που συνδέονται αναπόσπαστα με το πρόσωπο και συγκροτούν τη σωματική, ψυχική και κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επιμέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις ή πλευρές του ενιαίου δικαιώματος επί της ίδιας προσωπικότητας, σε τρόπο ώστε η προσβολή οποιασδήποτε εκφάνσεως της προσωπικότητας να σημαίνει και προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Μεταξύ των κυριότερων εκδηλώσεων της προσωπικότητας περιλαμβάνονται η τιμή και η υπόληψη, δηλαδή η ηθική και κοινωνική αξία του προσώπου, που έχει ως πηγή την ατομικότητά του. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων των άρθρων 57, 59, 914, 932 του ΑΚ και των άρθρων 361, 362, 363 και 367 του ΠΚ συνάγεται ότι εκείνος του οποίου προσβάλλεται η προσωπικότητα α) με τη διατύπωση γι' αυτόν, γραπτά ή προφορικά, λέξεων ή φράσεων που κατά την κοινή αντίληψη περιέχουν είτε αμφισβήτηση της ηθικής και κοινωνικής αξίας του, είτε περιφρόνηση για το πρόσωπό του από το δράστη, ο οποίος γνωρίζει ότι με τέτοια οικειοθελή ενέργειά του προσβάλλεται η τιμή του άλλου και β) με ισχυρισμό ή διάδοση δυσφημιστικού γεγονότος, δηλαδή συμβάντος ή

περιστατικού του παρόντος ή του παρελθόντος που υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό αποδείξεως, το οποίο (δυσφημιστικό γεγονός) μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, δικαιούται, εκτός άλλων, και την καταδίκη του υπαιτίου της δυσφημιστικής διάδοσης ή του εξυβριστικού ισχυρισμού στην καταβολή χρηματικού ποσού προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την προσβολή. Όταν ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες για αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη (ΑΠ 271/2012 δημ. Νόμος). Τέτοιου είδους προσβολές μπορούν να προκληθούν και από δημοσίευμα στον τύπο ή από δηλώσεις σε ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή, οπότε εφαρμογής τυγχάνουν και οι διατάξεις των Ν. 1178/1981 και άρθρου 4 του Ν 2328/1995. Στις περιπτώσεις μάλιστα αυτές, η εκδίκαση των διαφορών που ανακύπτουν γίνεται κατά την ειδική διαδικασία που ορίζει το άρθρο 681 Δ'ΚΠολΔ. Οι προαναφερόμενες μάλιστα διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και επί προσβολών της προσωπικότητας οι οποίες συντελούνται στο διαδίκτυο (Internet), μέσω ηλεκτρονικών ιστοσελίδων ή άλλων ιστοτόπων (όπως blogs) που λειτουργούν ως διεθνές μέσο διακίνησης πληροφοριών, δεδομένου ότι για τις προσβολές αυτές δεν υπάρχει ιδιαίτερο θεσμικό πλαίσιο και η αντιμετώπισή τους δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με την αναλογική εφαρμογή της ήδη υπάρχουσας νομοθεσίας για τις προσβολές της προσωπικότητας μέσω του έντυπου (εφημερίδες, περιοδικά) ή του ηλεκτρονικού (τηλεόραση, ραδιόφωνο) τύπου, αφού και η διαδικτυακή πληροφόρηση δεν διαφέρει ως προς τα ουσιαστικά στοιχεία της από εκείνη που παρέχεται από τον ηλεκτρονικό τύπο, ιδίως δε ως προς τα ιδιαίτερα εκείνα χαρακτηριστικά της που οδήγησαν τον νομοθέτη στην καθιέρωση ειδικής διαδικασίας για την εκδίκαση των διαφορών που ανακύπτουν από την λειτουργία τους, ήτοι την εμβέλεια δράσης του, που μάλιστα στο διαδίκτυο είναι παγκόσμια, και συνακόλουθα του αριθμού των αποδεκτών όσων δια αυτού διαδίδονται, που μεγεθύνει την προβολή εκείνου που θίγεται από την διάδοση συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών (βλ. και ΕφΔωδ. 36/2011, δημ. Νόμος, ΕφΠερ. 680/2009 ΤΝΠ

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ./2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

ΔΣΑ, ΕφΑθ.8962/2006 δημ.Νόμος). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ οι δυσμενείς κρίσεις και εκφράσεις που διατυπώνονται για την διαφύλαξη ή την προστασία κάποιου δικαιώματος ή από δικαιολογημένο ενδιαφέρον αλλά και ο ισχυρισμός ή η διάδοση δυσφημιστικού πλην όμως αληθούς γεγονότος που γίνεται για τις ίδιες αιτίες δεν συνιστούν τα εκ των άρθρων 361 και 362 προβλεπόμενα αδικήματα, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές το άδικο αίρεται. Η διάταξη αυτή (του άρθρου 367 ΠΚ) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερομένων αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη βέβαια όσων ορίζει η δεύτερη παράγραφος του ίδιου άρθρου) αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περίπτωσης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής. Δικαιολογημένο ενδιαφέρον προς ενημέρωση, και μέσω αυτής σε διαμόρφωση και αποκρυστάλλωση της πολιτικής άποψης του εκλογικού σώματος αναγνωρίζεται και στα πρόσωπα που συμμετέχουν ενεργώς στην πολιτική ζωή της χώρας (πολιτικοί), τα οποία, αποβλέποντας στα ανωτέρω, δικαιούνται να ασκούν κριτική σε πρόσωπα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο, αναφορικά με τις πράξεις και την εν γένει συμπεριφορά τους. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας του δημοσιεύματος, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωσή τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της 367 παρ. 2 ΠΚ, δηλαδή όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που

κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου. Η προσβολή δε από τον προσβληθέντα τέτοιου ισχυρισμού, που ερείδεται δηλαδή νομικά στην διάταξη του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ, αποτελεί αντένσταση κατά της εκ της εκ του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ ένστασης. Τέτοιος τρόπος ^{που καταδικάσθηκε} ~~(για την απόδοξη του~~ σκοπού εξύβρισης συντρέχει ιδίως όταν αυτός δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος παρά ταύτα χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτόν για να προσβάλλει την τιμή του άλλου (ΑΠ 179/2011 δημ.Νόμος).

Ι. Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων, με την από 31-5-2011 αγωγή του, κατά την εκτίμηση του περιεχομένου της, ισχυρίζεται ότι ο εναγόμενος, σε συνέντευξη που έδωσε την 19-5-2011 σε ραδιοφωνικό σταθμό, σκοπίμως ισχυρίσθηκε για αυτόν αναληθή γεγονότα, που έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή του και κατά συνέπεια προσέβαλαν την προσωπικότητά του. Με βάση τους ισχυρισμούς του αυτούς και μετά τον νομότυπο περιορισμό του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό (άρθρα 223, 295 παρ. 1, 297 ΚΠολΔ), ζητεί να αναγνωρισθεί, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ότι ο εναγόμενος οφείλει να του καταβάλει το ποσό του 1.000.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την υπαίτια προσβολή της προσωπικότητάς του, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, και επιπλέον να υποχρεωθεί σε άρση της προσβολής του, ιδίως δε με την ανάκληση των συκοφαντικών δηλώσεών του και με την δημοσιοποίηση της απόφαση που θα εκδοθεί σε συγκεκριμένες εφημερίδες, απειλουμένης χρηματικής ποινής για κάθε ημέρα καθυστέρησης διενέργειας των ανωτέρω, καθώς και να παραλείπει στο μέλλον τέτοιου περιεχομένου προσβλητικές εκδηλώσεις σε βάρος του, απειλουμένης για κάθε νέας προσβολής, χρηματικής ποινής, καθώς και να καταδικασθεί στην δικαστική του δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αυτή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που τυγχάνει καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 9 παρ. 1, 18 περ 1 σε συνδ. με 14-17 και 22 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία που ορίζει το άρθρο 681 Δ' ΚΠολΔ, απορριπτομένων ως αβασίμων των ισχυρισμών του εναγομένου περί απαραδέκτου της διαδικασίας ή και αναρμοδιότητος του παρόντος Δικαστηρίου

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ./2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

ένεκα της ιδιότητός του, ως βουλευτής, καθόσον η αρχή του ανευθύνου που θεσπίζει το άρθρο 61 παρ.1 του Συντάγματος για τους βουλευτές και η ειδική διαδικασία που ορίζεται από την δεύτερη παράγραφο του ιδίου άρθρου, για την περίπτωση ποινικής ή και αστικής ευθύνης τους, αφορούν σε υποθέσεις σχετιζόμενες με γνώμη ή ψήφο που έδωσαν κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων τους, δηλαδή κατ' αρχήν στην Βουλή και τις Επιτροπές της, και όχι και σε εκδηλώσεις που είναι άσχετες με την άσκηση των βουλευτικών τους καθηκόντων, όπως επί παραδείγματι η έκφραση γνώμης στον τύπο ή, στην προκειμένη περίπτωση, στο ραδιόφωνο (Αθανάσιος Ράικος, Συνταγματικό Δίκαιο, τόμος Β', εκδ. 1990, σελ. 41). Εξάλλου, η ελευθερία της έκφρασης, που επικαλείται ο εναγόμενος και καθιερώνεται συνταγματικά από την διάταξη του άρθρου 14 του Συντάγματος, έχει ως όριο τον νόμο, υπό την έννοια ότι δεν είναι επιτρεπτή η έκφραση συκοφαντικής ή δυσφημιστικής γνώμης, καθόσον τούτο προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 362, 363 και 364 ΠΚ, που έχουν τεθεί χάρις της προστασίας της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, κατά την συνταγματική επιταγή του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος. Επιπλέον, η αγωγή αυτή είναι ορισμένη καθόσον, και παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις του εναγομένου, περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την διασάφηση της διαφοράς καθώς και για την θεμελίωση αιτήματος παράλειψης της προσβολής στο μέλλον, και νόμιμη, ερειδομένη επί των διατάξεων των άρθρων 57, 59, 299, 330, 914, 932, 346 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ, αρ. 4 παρ.10 του ν. 2328/1995 σε συνδ. με το άρθρο του Ν. 1178/1981, 70, 176, 946 και 947 ΚΠολΔ πλην των αιτημάτων α) για κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής και β) δημοσίευσης της στον ημερήσιο τύπο, με την απειλή χρηματικής ποινής για τον εξαναγκασμό του εναγομένου, καθόσον τούτα προσιδιάζουν μόνον σε καταψηφιστικής φύσεως αποφάσεις, που με την τελεσιδικία τους παρέχουν τίτλο εκτελεστό, και όχι στις αναγνωριστικές, όπως η προκειμένη, ιδίως δε ως προς το δεύτερο διότι από την παράγραφο 6 της διάταξης του μόνου άρθρου του Ν. 1178/1981, που, κατά την επιταγή του άρθρου 4 παρ.10 του ν. 2328/1995 εφαρμόζεται και στην υπό κρίση περίπτωση (και μάλιστα, ως ειδική, κατισχύει του άρθρου 59 ΑΚ, ως

προς τις προϋποθέσεις θεραπείας της προσβολής δια δημοσιεύματος) σαφώς συνάγεται ότι η αποκατάσταση της προσβολής της προσωπικότητας με την δημοσίευση της απόφασης που θα εκδοθεί σχετικώς παρέχεται μόνον επί καταψηφιστικών αποφάσεων. Καθόσον αφορά το αίτημα για άρση της προσβολής με ανάκληση των φερομένων ως συκοφαντικών δηλώσεων, κρίνεται νόμιμο μόνον κατά το μέρος που ουσιαστικά περιέχει αίτημα θεραπείας της ηθικής βλάβης, κατ' άρθρον 59 ΑΚ, καθόσον μόνον όταν η προσβολή είναι ακόμα ενεργή μπορεί να ζητηθεί η άρση της, κατά το άρθρο 57 ΑΚ, σύμφωνα και με όσα γίνονται δεκτά στην προεκτιθέμενη νομική σκέψη, και εν προκειμένω, κατά τα ιστορούμενα στην αγωγή, τούτο δεν συμβαίνει, αφού ως τέτοια υπολαμβάνεται ο ήδη συντελεσθείς ισχυρισμός συκοφαντικών ισχυρισμών από τον εναγόμενο και όχι ο αντίκτυπός τους στην προσωπικότητα του ενάγοντος (Β. Βαθρακοκοίλης, ΕΡΝΟΜΑΚ, τομ. Α, εκδ. 2000, σελ. 280, σελ. 300 παρ.7). Συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή κατά το μέρος, που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δοθέντος ότι για το αντικείμενο της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, λόγω του αναγνωριστικού της χαρακτήρα της, καθώς η διάταξη του άρθρου 70 του Ν. 3994/2011 (με την οποία και οι αναγνωριστικές αγωγές υπόκεινται πλέον στην υποχρέωση καταβολής δικαστικού ενσήμου), κατά την ρητή πρόβλεψη της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 72 παρ. 14 του ιδίου Νόμου, εφαρμόζεται μόνον στις αγωγές που ασκούνται μετά την έναρξη ισχύος του (ήτοι μετά τις 25/7/2011) ενώ η διάταξη του άρθρου 21 παρ. 3 του Ν.4055/2012 δεν εισάγει με σαφήνεια αντίθετη ρύθμιση.

II. Ο ενάγων, με την συνεκδικαζόμενη από 19-11-2012 αγωγή, ισχυρίζεται ότι ο εναγόμενος, με δηλώσεις του σε εφημερίδες, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς και στο διαδίκτυο, ισχυρίσθηκε για εκείνον ψευδή περιστατικά, εν γνώσει ή και από υπαίτια άγνοια της αναλήθειας τους, με σκοπό την συκοφάντησή του, και επιπλέον μετέλθε απαξιωτικών και απειλητικών για εκείνον εκφράσεων, με σκοπό την εξύβρισή και τον εκφοβισμό του, που προσέβαλλαν την προσωπικότητά του, καθόσον έτρωσαν την τιμή και την υπόληψή του. Με βάση τους ισχυρισμούς αυτούς και για την αποκατάστα-

ση της ηθικής του βλάβης ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει το ποσό των 300.000 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, να υποχρεωθεί σε άρση της προσβολής του, με κάθε πρόσφορο μέσο, ιδίως δε με την ανάκληση των συκοφαντικών ισχυρισμών του, απειλουμένης χρηματικής ποινής για την περίπτωση που δεν το πράξει, να παραλείπει στο μέλλον τέτοιου περιεχομένου προσβλητικές εκδηλώσεις σε βάρος του, απειλουμένης για κάθε νέα προσβολή χρηματικής ποινής, καθώς και να καταδικασθεί στην δικαστική του δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αυτή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που τυγχάνει καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 9 παρ. 1, 18 περ 1 σε συνδ. με 14-17 και 22 ΚΠολΔ), προκειμένου να εκδικασθεί κατά την ειδική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 681 Δ' ΚΠολΔ, που, σύμφωνα με όσα γίνονται δεκτά στην προεκτιθέμενη νομική σκέψη, εφαρμόζεται και στις διαφορές εκείνες που αφορούν σε αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας όταν η προσβολή αυτής προκλήθηκε από δημοσιεύσεις στο διαδίκτυο, απορριπτομένου ως αβασίμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου, ως και εκείνων περί απαράδεκτου ή και αναρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου, ένεκα της ιδιότητας του βουλευτή την οποία φέρει, καθόσον, για τους ίδιους λόγους που αναφέρθηκαν για την προηγούμενη αγωγή, η διάταξη του άρθρου 61 του Συντάγματος δεν αφορά στην υπό κρίση περίπτωση. Επιπλέον, η αγωγή αυτή, παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις του εναγομένου, είναι ορισμένη καθώς περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την διασάφηση της διαφοράς και την θεμελίωση αιτήματος παράλειψης της προσβολής στο μέλλον, και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, ~~330~~, 914, 920, 932, 346 ΑΚ, 333, 361, 362, 363 ΠΚ, 4 παρ.10 του ν. 2328/1995, του Ν. 1178/1981, 176, 907, 908 περ. δ', 946 και 947 ΚΠολΔ. Καθόσον αφορά το αίτημα για άρση της προσβολής με ανάκληση των φερομένων ως συκοφαντικών δηλώσεων, κρίνεται νόμιμο μόνον υπό την διάκριση που προεκτέθηκε και για την προηγούμενη αγωγή ήτοι ως μέτρο που τείνει στην αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, κατά

το άρθρο 59 ΑΚ. Συνεπώς, και η αγωγή αυτή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δοθέντος ότι για το αντικείμενο της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τριών προσauξήσεις (προκύπτει δε τούτο από το προσκομισθέν υπ' αριθμ. 13377028/29-1-2013 – σειρά VI- διπλότυπο είσπραξης με τα επικολληθέντα επ' αυτού κινητά ένσημα υπέρ ΤΥΠΔΑ ΤΑΝ).

Από τις επ' ακροατηρίου ανωμοτί καταθέσεις των διαδίκων και τις ένορκες των προταθέντων από αυτούς μαρτύρων, οι οποίες (καταθέσεις) περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, από τα οποία άλλα λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εκτός όσων έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα και δεν προσκομίζεται μετάφρασή τους (αρ. 454 ΚΠολΔ), την υπ' αριθμ. 15.237/21-3-2012 ένορκη βεβαίωση, που ελήφθη από την συμβολαιογράφο Βάμου Αποκορώνου Κρήτης Ευαγγελία Μαυρομανωλάκη-Βελεγράκη, με επιμέλεια του ενάγοντος, μετά από νομότυπη κλήτευση του εναγομένου, τις υπ' αριθμ. 3.437/21-3-2012, 3.441/21-3-2012, 3.442/21-3-2012 και 3.798/20-12-2012 ένορκες βεβαιώσεις που ελήφθησαν από την συμβολαιογράφο Αθηνών Ελένη Κάλλη, με επιμέλεια του ενάγοντος, μετά από νομότυπη κλήτευση του εναγομένου, τις υπ' αριθμ. 5.968/26-9-2012, 6.087/22-1-2013, 6.088/22-1-2013, 6.089/22-1-2013 ένορκες βεβαιώσεις, που ελήφθησαν από τον συμβολαιογράφο Αθηνών Σωτήριο Μαρσανιώτη, με επιμέλεια του εναγομένου, μετά από νομότυπη κλήτευση του ενάγοντος, τους προσκομιζόμενους ψηφιακούς (πολυμορφικούς) δίσκους (dvd), που θεωρούνται, κατ' άρθρον 444 περ. 3 ΚΠολΔ, ιδιωτικά έγγραφα, καθόσον έχει λάβει χώρα η μεταφορά τους στον γραπτό λόγο, και τέλος τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη (αρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατά το έτος 2009, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος προέβη σε διαδοχικές αγοραπωλησίες ασφαλιστηρίων δανειστικού κινδύνου, γνωστών διεθνώς ως "Credit Default Swaps" (CDSs), συνολικής ονομαστικής αξίας 1,3 δισεκατομμυρίων δολαρίων (δηλαδή 917,9 εκατομμυρίων ευρώ), που είχαν ως

βάση αναφοράς ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Οι συναλλαγές αυτές προκάλεσαν σύντομα το ενδιαφέρον του ελληνικού πολιτικού κόσμου και του τύπου, καθόσον το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αποτελεί μεν ανώνυμη εταιρία, δημοσίας όμως ωφελείας, όπου διατυπώθηκαν και επικρίσεις για την συγκεκριμένη επενδυτική στρατηγική της διοίκησής του, ιδίως όμως, και τούτο κυρίως όταν η οικονομική πορεία της χώρας δεν εξελίχθηκε ομαλά, για τον χρόνο πώλησης των συγκεκριμένων CDSs. Τούτο δε ένεκα της λειτουργίας που δύναται να επιτελέσουν, καθόσον πρόκειται για ασφαλιστήρια δανειστικού κινδύνου, που εκδίδονται από συγκεκριμένους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, οι οποίοι εγγυώνται στους κατόχους τους ότι σε περίπτωση που τα ομόλογα τα οποία έχουν ως βάση αναφοράς τελικώς δεν αποπληρωθούν από τον υπόχρεο εκδότη τους, τότε θα καταβληθεί σε αυτούς (κατόχους), υπό τύπο ασφαλίματος, ποσό ίσο με την αξία τους (που συνιστά και την κεφαλαιακή αξία των CDSs, που προσδιορίζεται και ως υποκείμενη ή ονομαστική), για την οποία εξασφάλιση ο λήπτης των CDSs υποχρεούται, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, στην καταβολή ασφαλίστρου (ασφάλιστρα κινδύνου), που δεν είναι σταθερό αλλά μεταβάλλεται, καθόσον υπολογίζεται με βάση έναν οικονομικό δείκτη (spread) που επηρεάζεται από τον κανόνα της προσφοράς και της ζήτησης (που με την σειρά του επηρεάζεται από τις πιθανότητες επέλευσης του ασφαλιστέου κινδύνου). Περί εξασφαλιστικού δε χαρακτήρα των CDSs μπορεί να γίνει λόγος μόνον κατά την περίπτωση που ο λήπτης τους τυγχάνει και κάτοχος του ομολόγου αναφοράς τους, το οποίο όμως δεν είναι υποχρεωτικό, καθόσον λήπτης αυτών μπορεί να γίνει και οποιοσδήποτε τρίτος (που δηλαδή ουδέν κίνδυνο διατρέχει από την μη αποπληρωμή του ομολόγου αναφοράς), οπότε και η επιλογή αγοράς τους γίνεται συνήθως με κανόνες «τζόγου», καθόσον προτιμώνται εκείνα που η επέλευση του ασφαλιστέου κινδύνου καθίσταται περισσότερο πιθανή, με αποτέλεσμα (ένεκα της αύξησης της ζήτησης) την αύξηση των ασφαλίστρων κινδύνου. Η περίπτωση αυτή, αμιγώς κερδοσκοπικού χαρακτήρα, επικρίνεται σφόδρα παγκοσμίως, καθόσον οι κάτοχοι των συγκεκριμένων CDSs (που αποκαλούνται και “γυμνά”) έχουν

κάθε συμφέρον στο να περιέλθει ο εκδότης της υποκείμενης αξίας (ομολόγου ή άλλης δανειστικής σύμβασης) σε κατάσταση αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του. Εν προκειμένω, η αγορά των συγκεκριμένων CDSs από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που ~~κατόσον~~^{επειδή} διέθετε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, είχε εξασφαλιστικό χαρακτήρα, ξεκίνησε την 20 Μαρτίου του 2009 και συνεχίστηκε μέχρι και την 17 Νοεμβρίου του ίδιου έτους, οπότε μετά δύο ημέρες ξεκίνησε η σταδιακή πώλησή τους, που ολοκληρώθηκε μετά περίπου ένα μήνα. Πωλήσεις CDSs, ονομαστικής αξίας 225.000⁰⁰⁰ δολαρίων, είχαν πραγματοποιηθεί και την περίοδο 29 Οκτωβρίου 2009 - 6 Νοεμβρίου 2009, κατόπιν όμως είχε ακολουθήσει αγορά άλλων, συνολικής ονομαστικής αξίας 150.000⁰⁰⁰ δολαρίων. Κατά τον χρόνο πώλησης των CDSs ο δείκτης προσδιορισμού των ασφαλιστρών τους (spread) είχε ήδη αρχίσει να αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς (καθώς από τις 163 μονάδες που είχε διαμορφωθεί την 17 Νοεμβρίου 2009 – και προηγουμένως είχε κινηθεί πολύ χαμηλότερα έως και στις 100 μονάδες τον Αύγουστο του 2008 - την 17 Δεκεμβρίου 2009, που έγινε η πώληση και του τελευταίου CDS, είχε ανέλθει στις 269 μονάδες), που καταδεικνύει αύξηση στην ζήτησή τους. Τον Απρίλιο του 2010 και ~~κατόσον~~^{επειδή} τα επιτόκια δανεισμού της χώρας αύξαναν με ραγδαίους ρυθμούς, το οποίο καθιστούσε απαγορευτική την άντληση κεφαλαίων από τις αγορές (μέσω του δανεισμού) για την κάλυψη των αναγκών της (ήτοι την κάλυψη του τρέχοντος δημοσιονομικού ελλείμματος και την αναχρηματοδότηση του χρέους), η κυβέρνηση της Ελλάδας ανακοίνωσε ότι θα προσφύγει στον μηχανισμό στήριξης που της παρείχαν η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που αποδέχονταν να παράσχουν σε αυτήν την αναγκαία χρηματοδότηση, υπό τον όρο ότι η Ελλάδα θα αναλάμβανε έναντι αυτών συγκεκριμένες δεσμεύσεις δημοσιονομικής προσαρμογής και υπό συγκεκριμένους όρους μεγαλύτερης δυνατής εξασφάλισης αποπληρωμής των δανείων που θα παρείχαν, που προσδιορίστηκαν εν τέλει στις έγγραφες συμφωνίες που υπογράφηκαν τον Μάιο του ίδιου έτους (τις αποκαλούμενες συνολικά ως “Μνημόνιο”). Την 27 Οκτωβρίου 2011, η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συγκλήθηκε εκτάκτως για την κατάρτιση ενός οριστικού σχεδίου αντιμετώπισης

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ./2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

της κρίσης χρέους που αντιμετώπιζαν χώρες-μέλη του ευρώ, ανακοίνωσε την απόφασή της για περικοπή («κούρεμα») του ελληνικού χρέους κατά ποσοστό 50%, ως πρόσθετο μέτρο βοήθειας προς την χώρα. Για την εκπλήρωση της απόφασης αυτής, θα έπρεπε οι ιδιώτες κάτοχοι ελληνικών ομολόγων να αποδεχθούν εκουσίως την μείωση της αξίας τους στο ήμισυ. Η διαδικασία υλοποίησης της απόφασης αυτής, που είναι γνωστή κυρίως με τον όρο PSI (ακρωνύμιο του οικονομικού όρου Private Sector Involvement), ολοκληρώθηκε την 9 Μαρτίου 2012, οπότε και διαπιστώθηκε ότι είχαν αποδεχθεί την εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων που κατείχαν το 95,7% των ιδιωτών ομολογιούχων δανειστών. ^{Καμίνι, σ. 91, βλ. αποδείξεις για επάρκεια εντάσεων} Επειδή όμως δεν αποδέχθηκε εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων τους, ^{Επειδή όμως δεν αποδέχθηκε εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων τους, το σύνολο των ομολογιούχων δανειστών (και συγκεκριμένα} το σύνολο των ομολογιούχων δανειστών (και συγκεκριμένα ^{Εξαι} έμειναν εκτός διαδικασίας ομόλογα αξίας 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ), μετά και την παρέλευση της προθεσμίας που τους δόθηκε, ενεργοποιήθηκαν ειδικές ρήτρες της συμφωνίας (οι επονομαζόμενες ρήτρες συλλογικής δράσης ή CACs) που επέβαλλαν την ακούσια μείωση της αξίας και των υπολειπόμενων ομολόγων στο ήμισυ. Η ακούσια όμως μερική μη αποπληρωμή ελληνικών ομολόγων είχε ως αποτέλεσμα να ενεργοποιηθούν τα CDSs και πλέον οι κάτοχοι αυτών είχαν να λαμβάνουν από τον εκδότη τους ποσό ίσο με την υποκείμενη (ονομαστική) αξία τους. Υπό το προαναφερθέν ιστορικό πλαίσιο, ο εναγόμενος, βουλευτής αρχικά του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και κατόπιν των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, με ομιλίες του στην Βουλή και δηλώσεις στον τύπο και το διαδίκτυο, αναφέρθηκε εκτεταμένα στα οικονομικά ζητήματα που απασχολούσαν την χώρα, ιδίως όμως, κυρίως από τον Νοέμβριο του 2010 και εφεξής, ασχολήθηκε με το ζήτημα της αγοραπωλησίας των CDSs ελληνικών ομολόγων από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που θεώρησε ότι ενδεχομένως να σχετίζεται με έκνομες ενέργειες. Αιτία των πεποιθήσεων του αυτών, που εκφράστηκαν σε ομιλίες του στην Βουλή και σε συνεντεύξεις που έδωσε στον τύπο και το ραδιόφωνο, απετέλεσε ο χρόνος πώλησης των CDSs, που κατά την κρίση του, έγινε όταν ήδη είχαν αναφανεί έντονες ενδείξεις ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας σύντομα

θα επιδεινωόταν. Ειδικότερα ενώ η πορεία των πραγμάτων κατέδειξε ότι το όφελος του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου από την αγορά CDSs θα ήταν μεγαλύτερο σε περίπτωση που δεν είχε προβεί στην πώλησή τους, αφού, μετά την ενεργοποίησή τους, θα είχε να λαμβάνει ποσό ίσο με την ονομαστική τους αξίας ήτοι 917,9 εκατομμύρια ευρώ, ο εναγόμενος θεώρησε ότι η επενδυτική επιλογή της διοίκησής του να τα πωλήσει, που σημειωτέον απέφερε στο Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο κέρδη 25 εκατομμυρίων ευρώ, δεν ήταν άδολη αλλά υπαγορεύτηκε από συγκεκριμένους επενδυτικούς κύκλους, που εν τέλει άντλησαν συμφέρον από την αγορά τους. Καθόσον δε το ενδιαφέρον για την απόκτηση CDSs αυξάνεται, και τούτο λογικώς, βάσει της λειτουργίας τους, όταν η επέλευση του ασφαλιστέου κινδύνου, ήτοι η μη αποπληρωμή των ομολόγων στα οποία αφορούν, γίνεται περισσότερο πιθανή, ο εναγόμενος οδηγήθηκε στην άποψη ότι η πώλησή τους, τον Νοέμβριο του 2009, υπαγορεύτηκε από δόλια κίνητρα, και τούτο όταν πληροφορήθηκε ότι ήδη τον χρόνο εκείνο τα προβλήματα της οικονομίας ήταν τέτοια που ο πρωθυπουργός της χώρας και αδερφός του ενάγοντος είχε έρθει σε επαφή με τον πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου προκειμένου να λάβει η χώρα οικονομική βοήθεια. Τον ισχυρισμό αυτό διετύπωσε ο ίδιος ο πρόεδρος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Ντομνίκ Στρος Σκαν, σε συνέντευξη που παραχώρησε σε γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό και έγινε πλήρως γνωστή κατά περιεχόμενο στην Ελλάδα στις αρχές Μάιου 2011, όταν και προβλήθηκε σε ελληνική τηλεοπτική εκπομπή. Παρότι βέβαια το γεγονός αυτό δεν σήμαινε ότι οπωσδήποτε θα έπρεπε να αναμένεται ένα πιστωτικό γεγονός που θα οδηγούσε σε ενεργοποίηση των CDSs, το καθιστούσε αναπόφευκτα περισσότερο πιθανό, και με το δεδομένο αυτό, ακόμα πριν αποφασισθεί το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων, ξεκίνησε να αναζητά τον τελικό αποδέκτη των συγκεκριμένων CDSs. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι το κέρδος που απέκόμισε το Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο από την αγοραπωλησία τους, συναρτάται προφανώς με την αυξημένη, κατά τον χρόνο πώλησή τους, ζήτησή τους, που αποτυπώνεται σαφώς στις μεταβολές που παρατηρήθηκαν στον δείκτη διαμόρφωσης των ασφαλιστρών (spread) και καταδεικνύει αφενός ότι είχε προκληθεί αναστάτωση στους κατόχους ελληνικών ομολόγων για τον κίνδυνο

πιστωτικού γεγονότος και αφετέρου ότι ο κίνδυνος αυτός είχε προσελκύσει το επενδυτικό ενδιαφέρον κερδοσκοπικών οικονομικών κύκλων. Άλλωστε τότε ήδη είχαν αρχίσει να γίνονται γνωστά στο ευρύ κοινό τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η ελληνική οικονομία, το οποίο αναπόφευκτα, για τους προεκτιθέμενους λόγους, επιδρούσε στην αύξηση της αξίας των CDSs. Στην ερευνώμενη υπόθεση, ο εναγόμενος, αναζητώντας τους πιθανούς αποδέκτες ελληνικών CDSs, από αίτια που δεν εξακριβώθηκαν (και κατά το μέρος που ενδεχομένως απετέλεσαν εμπιστευτικές πληροφορίες τρίτων προσώπων δεν έχει υποχρέωση μαρτυρίας, κατά το μέρος βέβαια που καλύπτεται από το άρθρο 61 παρ. 3 του Συντάγματος), κατέληξε στην κρίση ότι ενδεχομένως να περιήλθαν στην κατοχή της εδρεύουσας στην Γενεύη της Ελβετίας αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία “IJ PARTNERS SA”, που δραστηριοποιείται στην διαχείριση ιδιωτικών κεφαλαίων. Η εταιρία αυτή είχε ιδρυθεί το έτος 2009 και ανάμεσα στους διοικητές εταίρους της περιλαμβάνονταν οι Θεόδωρος Μαργέλλος και Χοσέ Μαρία Φιγκέρες (Jose-Maria Figueres), με τον πρώτο εξ αυτών να έχει οριστεί και επικεφαλής επενδύσεων. Όπως μάλιστα δύναται να συναχθεί από ομιλίες του εναγομένου στη Βουλή αλλά και από συνεντεύξεις του στον τύπο, για εκείνον, τα συγκεκριμένα πρόσωπα είχαν ήδη ένα επίμεμπτο παρελθόν, ο μεν πρώτος διότι κατά το έτος 1989 είχε κατηγορηθεί ως εμπλεκόμενος σε υπόθεση παράνομης ελληνοποίησης γιουγκοσλαβικού καλαμποκιού με σκοπό την είσπραξη επιδοτήσεων από την τότε ΕΟΚ, ο δε δεύτερος διότι είχε κατηγορηθεί για χρηματισμό από γαλλική εταιρία που οδήγησε στην παραίτησή του από την θέση του επικεφαλής του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ (World Economic Forum). Αμφότεροι μάλιστα, κατά τον εναγόμενο, συνδέονταν με τον ενάγοντα, ο μεν πρώτος ως οικογενειακός και προσωπικό του φίλος, ο δε δεύτερος ως σύμβουλος σε μη κυβερνητική οργάνωση που είχε ιδρύσει, για την οποία γίνεται λόγος κατωτέρω. Με την πεποίθηση ότι τα ελληνικά CDSs είχαν πωληθεί από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην εταιρία “IJ PARTNERS SA” ώστε να επωφεληθεί εκείνη την αξία τους σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος και ότι σε τούτο είχε ανάμειξη και ο ενάγων, ως συνδεόμενος φιλικά με τους

διοικούντες και μετόχους εκείνης, ο εναγόμενος, την 18-5-2011, κατά την διάρκεια τηλεοπτικής συνέντευξης του, αποκάλυψε τον τότε πρωθυπουργό της χώρας και αδερφό του ενάγοντος, Γεώργιο Παπανδρέου «έμμισθο broker των διεθνών τοκογλύφων» ήτοι μεσάζοντα επ' αμοιβή. Την επομένη, σε συνέντευξή του στο ραδιοφωνικό σταθμό 'REAL FM', όταν του ζητήθηκε από τον παραγωγό της εκπομπής να δώσει εξηγήσεις για τον χαρακτηρισμό που προσέδωσε στον τότε πρωθυπουργό της χώρας, ισχυρίστηκε ότι έναυσμα τούτου αποτέλεσε το γεγονός ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με πρωτοβουλία εκείνου και κατά χρόνο που ήδη είχε έρθει σε επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, πώλησε τα CDSs των ελληνικών ομολόγων που διέθετε και θα απέτρεπαν πιθανές απώλειές του (σε περίπτωση προφανώς μη αποπληρωμής των ελληνικών ομολόγων που διέθετε) και μάλιστα σε εταιρία στην οποία μετέχουν επιχειρηματίες που τον στήριξαν πολιτικά, αναφερόμενος ειδικά στον Θεόδωρο Μαργέλλο (επί λέξει ανέφερε για εκείνον «Ήταν ο επιχειρηματίας και εν συνεχεία στέλεχος του ΠΑΣΟΚ»)... «είναι αυτός ο οποίος συμμετείχε στους νέους επιχειρηματίες που στήριξαν τότε τον Γιώργο Παπανδρέου και στην αρχή αλλά και μετά, με τις περίφημες συναντήσεις, όπως θυμάστε, των επιχειρηματιών το καλοκαίρι του 2009») ~~καθώς~~¹⁾ και πρόσωπα που μετέχουν σε κοινές μη κυβερνητικές οργανώσεις και εταιρίες ανάπτυξης της λεγόμενης πράσινης ενέργειας με τον ενάγοντα αδερφό του, αναφερόμενος ειδικά στον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες και στην μη κυβερνητική οργάνωση "14Cense". Παράλληλα, για να εξηγήσει την θέση του, ότι δηλαδή η πώληση των CDSs από το ταχυδρομικό ταμιευτήριο και τούτο κατά την αρχή της πρωθυπουργίας του Γεωργίου Παπανδρέου δεν ήταν ωφέλιμη για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αλλά ιδιαίτερα επωφελής για τους αγοραστές τους, ανέφερε ότι σε περίπτωση που ακολουθούσε πιστωτικό γεγονός, αναφέροντας ως παράδειγμα το «κούρεμα του χρέους», η αξία των πωληθέντων CDSs θα ξεπερνούσε τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ, εκτίμηση που προφανώς ήταν εσφαλμένη, καθώς το κέρδος των τελικών κατόχων τους δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει την ονομαστική τους αξία, το οποίο άλλωστε επιβεβαίωσε και η πορεία των πραγμάτων, καθώς το σύνολο της αξίας των CDSs που αφορούσαν σε ελληνικά ομόλογα και ενεργοποιήθηκαν μετά το «κούρεμα» των ομολόγων,

ανήλθαν στο συνολικό ποσό των 1,85 δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς βέβαια τούτο να καταδεικνύει αβάσιμη την ουσία του συγκεκριμένου ισχυρισμού ότι δηλαδή το κέρδος για τους τελικούς κατόχους των συγκεκριμένων CDSs θα ήταν ιδιαίτερα μεγάλο, ιδίως αν η αγορά τους είχε κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Μετά από αυτά, διατύπωσε την υπόθεση ότι εάν πράγματι τα CDSs πωλήθηκαν σε εκείνους που φέρεται, προφανώς κατά την πληροφόρηση που είχε ή τις εικασίες στις οποίες είχε προβεί, ότι πωλήθηκαν, εννοώντας την εταιρία "JP PARTNERS SA", και επιπλέον ότι εφόσον οι μέτοχοι αυτής είχαν εσωτερική ενημέρωση για τις συνομιλίες του έλληνα πρωθυπουργού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και συνακόλουθα την οικονομική κατάσταση της χώρας, τότε, κατά εκείνον, υφίστατο ζήτημα τέλεσης ποινικά κολάσιμων πράξεων από μέρους του τότε πρωθυπουργού. Τελειώνοντας δε την συνέντευξή του ανέφερε επί λέξει «όταν λοιπόν κάποιοι τζογαδόροι κονομάνε 25 δισεκατομμύρια και επιτρέπεται η πώληση των ασφαλιστρών κινδύνου την ώρα που ο Πρωθυπουργός μιλάει με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το κρύβει από τα κόμματα, είναι θέμα πάρα πολύ σοβαρό και ειδικά όταν αυτοί που αγοράζουν έχουν σχέσεις και επιχειρηματικές και φιλικές και άλλες με το περιβάλλον του ίδιου του πρωθυπουργού». Τους ισχυρισμούς αυτούς, ο εναγόμενος επανέλαβε και την επομένη, σε ομιλία του στην Βουλή λέγοντας ότι ήταν το προϊόν έρευνας που διεξήγαγε ενώ αναφέρθηκε εκ νέου και στον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, λέγοντας (και τούτο δεν είχε λεχθεί στην συνέντευξη) ότι «φέρεται να είναι στο διοικητικό συμβούλιο της μη κυβερνητικής οργάνωσης "14Cense", η οποία έχει ως πρόεδρο τον αδερφό του πρωθυπουργού, καθηγητή κύριο Αντρίκο Παπανδρέου». Ο ενάγων, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί αυτοί ήταν συκοφαντικοί, άσκησε την υπό κρίση από 31-5-2011 αγωγή του, ισχυρισθείς ότι δια όσων αναφέρθηκαν στην προαναφερθείσα ραδιοφωνική συνέντευξη προσεβλήθη η τιμή και η υπόληψή του, ως εκφάνσεις της προσωπικότητάς του. Με τα αναφερόμενα όμως στην συγκεκριμένη συνέντευξη, που δεν θα μπορούσαν να «αναγνωστούν» με αναφορά σε εκείνα που αναφέρθηκαν στην ομιλία του εναγομένου στην Βουλή, καθόσον αυτή ακολούθησε, τούτο δεν θα

ήταν δυνατόν να συμβεί, διότι τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά που περιείχοντο στους ισχυρισμούς του εναγομένου και είχαν την δυναμική να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη άλλου, δεν αφορούσαν στον ενάγοντα αλλά στον αδερφό του, Γεώργιο Παπανδρέου. Ειδικότερα, οι ισχυρισμοί του εναγομένου επικεντρώθηκαν εν αρχή στο γεγονός της αγοράς και πώλησης από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο CDSs με αναφορά σε ελληνικά ομόλογα και το κέρδος που τούτο απέφερε στους αγοραστές τους (αναληθές ως προς τον υπολογισμό του ύψους του, μη ουσιώδες όμως τούτο για το ίδιο το γεγονός, καθόσον το κέρδος ούτως ή άλλως ήταν ιδιαίτερα υψηλό, όπως προαναφέρθηκε). Ακολούθησε η κρίση (διατυπωθείσα εμμέσως πλην σαφώς) ότι τούτο δεν ήταν συμφέρον για το ίδιο το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, καθόσον η κατοχή τους το εξασφάλιζε από πιθανές απώλειες σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος, που η πορεία της ελληνικής οικονομίας το καθιστούσε ενδεχόμενο, που με βάση όσα προαναφέρθηκαν για την λειτουργία των CDSs δεν είναι αβάσιμη, και εν τέλει η υπόθεση ότι αγοράστρια αυτών και συνεπώς εκείνη που επωφελήθηκε περισσότερο της αγοραπωλησίας τους ήταν η αλλοδαπή εταιρία “IJ PARTNERS SA”, που ενήργησε κερδοσκοπικά (εξ ου και ο χαρακτηρισμός «τζογαδόρος», που προφανώς αναφέρεται σε εκείνη και τους μετόχους της), καθόσον η αγορά τους δεν απέβλεπε στην «κάλυψη» ομολόγων ήτοι με σκοπό εξασφάλισής της από τυχόν απώλειες σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος. Με αυτόν τον συλλογισμό, και με την πεποίθηση ότι κατά τον χρόνο πώλησης των CDSs ο τότε πρωθυπουργός είχε ήδη έρθει σε επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ώστε να ζητήσει βοήθεια για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της χώρας, που σχηματίστηκε μετά όσα ανέφερε ο πρόεδρος του (του ΔΝΤ) στην συνέντευξή για την οποία έγινε ήδη λόγος, διατύπωσε την κρίση ότι εάν η “IJ PARTNERS SA” δεν αγόρασε τυχαία τα CDSs των ελληνικών ομολόγων αλλά είχε “εσωτερική” πληροφόρηση για το γεγονός αυτό (των συνομιλιών του τότε πρωθυπουργού με τον πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ώστε να παρασχεθεί στην χώρα οικονομική στήριξη) τότε τίθεται ζήτημα ποινικά αξιολογών πράξεων. Για να καταδείξει ότι τέτοια πληροφόρηση θα μπορούσε να έχει υπάρξει, διότι τα πρόσωπα που είχαν ιδρύσει και διοικούσαν αυτήν (και συνεπώς στον κύκλο των οικονομικών τους

συμφερόντων ανήκε) είτε βρίσκονταν στο “περιβάλλον” του πρωθυπουργού και της οικογένειάς του είτε συνδέονται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έκανε ειδική αναφορά σε αυτά. Συγκεκριμένα, και κατά το μέρος που ενδιαφέρει την παρούσα δίκη, αναφέρθηκε στον Θεόδωρο Μαργέλο, που παρουσίασε ως πρόσωπο του περιβάλλοντος του τότε πρωθυπουργού, την Μιράντα Ξαφά, ως σχετιζόμενη με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, και τον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, ως πρόσωπο συνδεόμενο με τον ενάγοντα και συνεπώς του οικογενειακού περιβάλλοντος του πρωθυπουργού. Ο τελευταίος, όπως αναφέρεται στην υπό κρίση αγωγή, μετείχε στο γνωμοδοτικό συμβούλιο (advisory board) της μη κυβερνητικής οργάνωσης “I4Cense”, ιδρυτής της οποίας τύγχανε ο ενάγων και συνεπώς κατά τούτο πράγματι σχετιζόταν με εκείνον. Το ότι δεν μετείχε στο διοικητικό συμβούλιο της οργάνωσης αυτής, που το πρώτον αναφέρθηκε σε ομιλία του εναγομένου στην Βουλή και όχι στην επίδικη συνέντευξη, που και μόνον αποτελεί, ως προς τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν για τον ενάγοντα, αντικείμενο της παρούσας δίκης, δεν μεταβάλλει ουσιωδώς την βάση του συγκεκριμένου ισχυρισμού ότι δηλαδή υπήρχε κάποια σύνδεση και μάλιστα αρκετά στενή μεταξύ του ενάγοντος και του Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, παρότι ο κατάλληλος όρος περιγραφής της δεν ήταν «συνέταιροι», που όμως δεν κρίνεται ότι επιλέχθηκε εσκεμμένα ώστε να θίξει τον ενάγοντα, το οποίο άλλωστε δεν ήταν πρόσφορος (ως χαρακτηρισμός) να επιτύχει. Δηλαδή στην συγκεκριμένη συνέντευξη η μόνη αναφορά που γίνεται στον ενάγοντα αφορά στην συνεργασία του με τον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες στα πλαίσια της ως άνω μη κερδοσκοπικής εταιρίας, που, ως γεγονός, απομονωμένο από τον λοιπό συλλογισμό του εναγομένου, όπως διατυπώθηκε στην συνέντευξη εκείνη, δεν είναι συκοφαντικό ή κατά οποιονδήποτε τρόπο προσβλητικό. Η πληροφορία όμως αυτή, εισφέρεται από τον εναγόμενο, όπως σαφώς προκύπτει από την κατάστρωση του συλλογισμού του, προκειμένου να καταδείξει ότι η υπόθεση που διατύπωσε ότι δηλαδή η εταιρία “IJ PARTNERS SA” θα μπορούσε να είχε πληροφορηθεί για τις επαφές του τότε πρωθυπουργού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (που λαμβάνει ως δεδομένο, δίνοντας πίστη στην

συνέντευξη του προέδρου του) δεν ήταν άνευ λογικού ερείσματος, και απόδειξή του ήταν το γεγονός ότι μέλη της συνδέονταν με τους τρόπους που προαναφέρθηκαν με τον τότε πρωθυπουργό. Η διατύπωση όμως υπόθεσης για την κατάδειξη ενδεχόμενης πολιτικής και ποινικής ευθύνης του τότε πρωθυπουργού σε περίπτωση που πράγματι η ως άνω αλλοδαπή εταιρεία αγόρασε τα συγκεκριμένα CDSs, αφότου έλαβε «εσωτερική» ενημέρωση για τις επαφές του με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (και υπόθεση προκύπτει από τις προτάσεις α) «είναι ένα σωρό πρόσωπα, τα οποία εάν είχαν εσωτερική ενημέρωση ... τότε ναι επιμένω ότι λειτούργησε ο πρωθυπουργός ... ως έμμισθος broker» β) «εάν λέει αλήθεια ο Στρος Καν ότι είχε συνομιλίες με τον κύριο Παπανδρέου τον Νοέμβριο και το Δεκέμβριο είχαν εσωτερική ενημέρωση») και η σαφώς υπονοούμενη (υπόθεση), με περιεχόμενο που συνάγεται από το σύνολο της συνέντευξης, ήτοι ότι “αν πράγματι είχαν πωληθεί τα CDSs στην συγκεκριμένη εταιρεία και τούτο μετά από εσωτερική πληροφόρηση των ως άνω, τότε αυτήν ενδεχομένως να έχει παράσχει, μεταξύ άλλων, και ο ενάγων”, δεν αποτελεί παράσταση γεγονότων, δηλαδή περιστατικών του παρελθόντος ή του παρόντος, ώστε να τίθεται ζήτημα συκοφάντησης ή δυσφήμισης του ενάγοντος, όπως στην αγωγή του διατείνεται, που μετά ταύτα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της. Ακόμα όμως και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι ο εναγόμενος, υπό τύπο υπόθεσης, ισχυρίστηκε για τον ενάγοντα αναληθές περιστατικό που τούτο, με βάση τα αναφερόμενα στην επίδικη συνέντευξη, θα μπορούσε να ήταν ότι είχε πληροφορήσει την συγκεκριμένη εταιρία για τις επαφές του πρωθυπουργού αδερφού του με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, εκ του συνόλου της υπόθεσης προκύπτει πέραν κάθε αμφιβολίας ότι ο εναγόμενος ενεργούσε με πεποίθηση αληθείας, ώστε να μην τίθεται ζήτημα συκοφάντησης του ενάγοντος, κατά την έννοια του άρθρου 363 ΠΚ, καθόσον τούτο προϋποθέτει γνώση της αναλήθειας του περιστατικού που διατείνεται ο τελών το συγκεκριμένο αδίκημα (ενδεχόμενος δόλος δεν αρκεί), που εν προκειμένω (τέτοια γνώση) δεν υφίστατο. Ούτε όμως θα μπορούσε να γίνει λόγος περί πλήρωσης του πραγματικού του άρθρου 920 ΑΚ, καθόσον, ένεκα της πολυπλοκότητας της διαδικασίας αγοράς και πώλησης CDSs, που δεν πραγματοποιούνται σε κάποιου είδους οργανωμένη χρηματιστη-

ριακή αγορά αλλά στα πλαίσια ιδιωτικών συμφωνιών (τις καλούμενες OTC – over the counter), είναι ιδιαίτερα δυσχερής η αποκάλυψη της διαδρομής τους, ώστε να μην τίθεται εν προκειμένω ζήτημα υπαίτιας άγνοιας του εναγομένου της τυχόν αβασιμότητάς των προαναφερθέντων ισχυρισμών του για την εταιρία “IJ PARTNERS SA”, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων περί εσωτερικής ενημέρωσης της από τον ενάγοντα, που άλλωστε διατυπώθηκε ως εικασία (οπότε και δεν μπορεί να γίνει λόγος για υπαίτια άγνοια της αβασιμότητας της εικασίας). Ούτε όμως ζήτημα δυσφήμισης του ενάγοντος θα μπορούσε να τεθεί, εφόσον είχε γίνει αποδεκτή η συγκεκριμένη εκδοχή, καθόσον ο εναγόμενος, βουλευτής ων, ενήργησε σε εκπλήρωση του καθήκοντος του για την διαφύλαξη του δημοσίου συμφέροντος, που επιτυγχάνεται και δια της ενημέρωσης του λαού για σημαντικά γεγονότα, ήτοι από δικαιολογημένο ενδιαφέρον οπότε, και όπως βασίμως διατείνεται ο εναγόμενος με σχετική ένστασή του, θα τύγχανε εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 367 περ. γ' και δ' ΠΚ, που αίρει τον άδικο χαρακτήρα της δυσφήμισης. Εξάλλου, στην συγκεκριμένη συνέντευξη δεν περιέχονται για τον ενάγοντα εξυβριστικοί ισχυρισμοί ούτε άλλωστε η μομφή ποινικά αξιόλογης συμπεριφοράς, που επίσης προβάλλεται ως υπόθεση, αφορούν σε εκείνον, ιδίως δε της τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 134 ΠΚ που ισχυρίζεται ο ενάγων ότι του καταλογίζει ο εναγόμενος, το οποίο άλλωστε συντελείται κατά πολύ συγκεκριμένους τρόπους που πόρρω απέχουν από όσα αναφέρθηκαν στην συνέντευξη εκείνη. Κατ' ακολουθία, πρέπει η από 31-5-2011 αγωγή να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος του, να επιβληθούν εν όλω σε βάρος του ενάγοντος, λόγω της ήττας του (αρ. 176 ΚΠολΔ), υπολογιζόμενα κατά τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι τους μήνες που ακολούθησαν την ως άνω συνέντευξη, ο εναγόμενος αναφέρθηκε επανειλημμένα στο θέμα της αγοραπωλησίας των προαναφερθέντων CDSs, που συνέχισε να αναζητά τον αποδέκτη τους, καθόσον μάλιστα οι σχετικές έρευνες του είχαν ανατεθεί από το

πολιτικό κόμμα στο οποίο τότε ανήκε (η συνέχιση δε της έρευνας ενισχύει την κρίση ότι εξέφραζε εικασία όταν ανέφερε ότι περιήλθαν στην κατοχή της εταιρίας “IJ PARTNERS SA”). Σταδιακά, από πληροφορίες που, όπως ισχυρίστηκε σε μεταγενέστερη συνέντευξη του, έλαβε από στελέχη τραπεζών, άρχισε να θεωρεί ως περισσότερο πιθανό αποδέκτη των συγκεκριμένων CDSs την αλλοδαπή εταιρία με την επωνυμία “Unigestion SA”, που επίσης είχε ως αντικείμενο εργασιών την διαχείριση ιδιωτικών κεφαλαίων έναντι αμοιβής και σε ενημερωτικό δελτίο που εξέδωσε τον Νοέμβριο του 2010, παρουσίαζε την υψηλή απόδοση των ελληνικών και ιρλανδικών CDSs στους επενδυτές πελάτες της. Η συγκεκριμένη εταιρία είχε συστήσει υπό μορφή επιτροπής και έναν αυτόνομο φορέα διαχείρισης ιδιωτικών κεφαλαίων, την “Unigestion-Ethos Environmental Sustainability Fund” για επενδύσεις σε επιχειρηματικούς τομείς δράσης φιλικούς προς το περιβάλλον (με σκοπό την διατήρηση της βιωσιμότητάς του), όπως στην παραγωγή ηλεκτρισμού από εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Τον στρατηγικό σχεδιασμό της επιτροπής αυτής είχαν αναλάβει ο ενάγων και ο Μπερτράντ Πικαρντ (Bertrand Piccard), όπως προέκυπτε από αναρτήσεις της “Unigestion SA” στο διαδίκτυο. Η συμμετοχή του ενάγοντος στην συγκεκριμένη επιτροπή προκάλεσε τον ενδιαφέρον της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», που με δημοσίευσμά της, στην ηλεκτρονική έκδοσή της, την 11-7-2011, αναφέρθηκε στα ανωτέρω αλλά και στην μη κυβερνητική οργάνωση “I4Cence” (Ινστιτούτο Κλιματικής Αλλαγής και Ενεργειακής Ασφάλειας), που είχε ιδρύσει ο ενάγων, με έδρα την Ελβετία. Την επομένη, ο ενάγων με επιστολή του προς την συγκεκριμένη εφημερίδα, παραδέχθηκε ότι τύγγανε μέλος της επιτροπής αυτής, με τον ρόλο «να παρέχει στρατηγική ενημέρωση για τις περιβαλλοντικές κατευθύνσεις στον χώρο των εναλλακτικών μορφών ενέργειας και της αειφόρου ανάπτυξης», και τούτο ένεκα της ιδιότητάς του ως ακαδημαϊκού σε ζητήματα περιβαλλοντικής οικονομικής, αρνήθηκε όμως μετ’επιτάσεως την οποιαδήποτε σχέση του με CDSs, που θεώρησε ότι υπονοείτο ως ενδεχόμενο. Την 13-7-2011, η «Ελευθεροτυπία» προέβη και σε νέο δημοσίευμα, με τίτλο «Ο Αντρίκος, η “UNIGESTION” και τα αναπάντητα ερωτήματα», δια του οποίου έθετε προς τον ενάγοντα διάφορα ερωτήματα, που κατά την κρίση του συντάκτη της, έχρηζαν απαντήσεως, όπως για την σχέση

του με την “ Unigestion SA ” (αν είναι έμμισθη και αν πλέον εκείνης που αποδέχθηκε, είχε και επενδυτική σχέση) και κατά πόσον ήταν δέον να εμπλέκεται με αυτήν, εφόσον «με τις επενδυτικές της συστάσεις ή και τις ενδεχόμενες τοποθετήσεις της ποντάρει σε τίτλους χρεοκοπίας CDS και της Ελλάδος». Προς την συγκεκριμένη εφημερίδα επιστολή απέστειλε και η εταιρία “Unigestion SA”, στην οποία ανέφερε ότι δεν επενδύει και δεν δραστηριοποιείται στον τομέα προϊόντων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDSs). Λίγες μέρες πριν από τα δημοσιεύματα αυτά, και συγκεκριμένα την 25-6-2011, η ιστοσελίδα «www.Olympia.gr» ανήρτησε στο διαδίκτυο δήλωση του εναγομένου με περιεχόμενο «Τη Δευτέρα το πρωί καταθέτω στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος για τη συμμορία. Ο ιδιοκτήτης της μκο αδελφός του πρωθυπουργού στον φορολογικό παράδεισο της Ελβετίας, που πληρώνεται από το Ελληνικό Δημόσιο, εργάζεται και για κολοσσό διαπραγμάτευσης CDS, πάλι στην Ελβετία. Δεν του έφταναν αυτά και ζητά 1.000.000 ευρώ, όσα πήραν από τα μαύρα ταμεία της ζιέμενς, γιατί λέει τον συκοφαντώ». Οι υπαιτιγμοί περί ενδεχόμενης αγοράς ελληνικών CDS από την εταιρία “Unigestion SA”, που μέχρι τότε, εξ όσων αποδεικνύεται, είχαν σαφώς διατυπωθεί μόνον από την προαναφερθείσα εφημερίδα, απετέλεσαν θέμα συζήτησης και στην Βουλή, όπου, την 8-8-2011, ο τότε υπουργός οικονομικών Ευάγγελος Βενιζέλος ανέφερε ότι «ούτε η προσωπική εταιρία (εννοώντας την “Unigestion-Ethos) ούτε η Unigestion επενδύουν- δραστηριοποιούνται στον τομέα προϊόντων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDSs)». Ο εναγόμενος όμως, μη δίνοντας πίστη στις ως άνω διαψεύσεις, την 12-9-2011, ανήρτησε στην ιστοσελίδα «www.Olympia.gr» κατάλογο κωδικών που ισχυρίστηκε ότι αντιστοιχούσαν σε αγοραπωλησίες CDSs από την “Unigestion SA” που συνοδευόταν από το εξής τίτλο «Ο Πάνος Καμμένος υπενθυμίζει στον πρωθυπουργό τι είναι τα CDS» και ακολουθούσε στο τέλος η δήλωση «Να σου δείξει εγώ μερικά CDS μήπως και θυμηθείς ... η μήπως θυμηθεί ο Αντρίκος». Η εταιρία “Unigestion SA” αρνήθηκε στον ενάγοντα την γνησιότητα των κωδικών αυτών, αναφέροντας ότι οι λίστες που τους περιείχαν φαίνονται κατασκευασμένες δηλαδή πλαστές. Την

19 Σεπτεμβρίου 2011, ο εναγόμενος σε συνέντευξη του στην τοπική εφημερίδα «Δημοκρατική της Ρόδου», που αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική της έκδοση στο διαδίκτυο, ανέφερε για τον ενάγοντα «Επιπλέον δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, το παραδέχθηκε ο κ. Παπανδρέου ότι ο αδερφός του δουλεύει σε εταιρεία που αγοράζει και πουλάει και προτείνει CDS υπέρ της πτώχευσης της χώρας. Την εταιρία “UNIGESTION” ... Ο κ. Ανδρικός Παπανδρέου εργάζεται δε σε μια ελβετική εταιρία που παίζει CDS, παράνομα, διότι εργάζεται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εργάζεται σε μια εταιρεία που παίζει, δηλαδή, ασφάλιστρα κινδύνου και προτείνει να αγοράσουν εις βάρος της χώρας. Επιπλέον δεν το δηλώνει στην φορολογική του δήλωση. Έχει εταιρεία στην Ελβετία, ινστιτούτο, με κυβερνητική οργάνωση την «Institute for Climate and Energy Security (14CENSE), στην εταιρία αυτή παίρνει, μαζί με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ... και άλλους φορείς, ενισχύσεις από το κράτος για να κάνει συνέδρια για την πράσινη ανάπτυξη και σε αυτήν την εταιρία, ... Μέσα στην εταιρεία 14CENSE μετέχουν, όπως καταγγέλθηκε, άνθρωποι του Τζορτζ Σόρος, όπως ο Χοσέ Μαρία Φυγκέρες ... Αυτά να τα πει ο κ. Ανδρικός Παπανδρέου όταν θα καταθέσει στην δικαιοσύνη, στον εισαγγελέα ... Εγώ τα κατέθεσα στη δικαιοσύνη, αυτή τη στιγμή έχουν προχωρήσει σε οικονομική τρομοκρατία, έχουν υποβάλει αγωγές ύψους 15 εκατ. ευρώ εναντίον μου ... Λοιπόν εγώ σας δηλώνω ... ότι ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου ... παράνομα δεν έχει δηλώσει στη φορολογική του δήλωση, μέχρι και το 2009, που έχει κοινοποιηθεί στην Βουλή, ούτε ότι παίρνει λεφτά από την εταιρεία που διαχειρίζεται ασφάλιστρα κινδύνου, την εταιρία Unigestion, που απεκάλυψε η «Ελευθεροτυπία», ούτε έχει δηλώσει την εταιρεία που έχει με την γυναίκα του στην Ελβετία, την 14CENSE. Έχουμε λοιπόν παραβάσεις και οικονομικού περιεχομένου ... δεν δηλώνει εταιρείες στην Ελβετία, εταιρείες παράνομες, χωρίς την άδεια του Πανεπιστημίου ...». Λίγε ημέρες αργότερα παραχώρησε συνέντευξη στον ραδιοφωνικό σταθμό «Στούντιο 7» όπου ανέφερε για τον ενάγοντα «... Οι δε εταιρείες του Σόρος είναι στις εταιρίες του Αντρίκου Παπανδρέου, του αδερφού του πρωθυπουργού ... Έχω την βεβαιότητα πουλήθηκαν αυτά τα CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Ήρθαν σε εμένα Έλληνες, στελέχη τραπεζών και μου είπαν τα πήραν συγκεκριμένες εταιρίες. Σε μια εκ των εταιριών αυτών

ψάχνω και βρίσκω ότι δουλεύει εκεί ο Αντρίκος Παπανδρέου, ο αδερφός του πρωθυπουργού και τον έχουν βάλει σε ένα fund για την πράσινη ανάπτυξη. Το fund αυτό για την πράσινη ανάπτυξη ανήκει σε εταιρία που προτρέπει τους πελάτες να αγοράσουν CDS υπέρ της πτώχευσης της χώρας μας. Αυτό δεν είναι κάτι που φαντάζομαι, είναι υπαρκτό, βρίσκεται η είδηση ήδη μέσα στο διαδίκτυο...Εν συνεχεία βλέπουμε ότι για την πράσινη ανάπτυξη έχουν κάνει εταιρεία με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ... και στην εταιρεία αυτή συμμετέχει και ως διοργανωτής των συνεδρίων ο αδερφός του πρωθυπουργού ... Κι ο αδερφός του έχει εταιρία στην Ελβετία ... και όσον αφορά την ελβετική εταιρία, ο αντιπρόεδρος της είναι ο Ζοζέ Μαρία Φιγκέρες, ο πρώην αντιπρόεδρος της Κόστα Ρίκα, τον οποίον πιάσανε να κλέβει στην χώρα του και τον διώξανε. Και πήγε και έγινε συνétairos του κ. Παπανδρέου ... στην Ελβετία, εκεί όπου είχε την εταιρία του ο Αντρίκος ... Εδώ λοιπόν έχουμε μια ολόκληρη οργάνωση.» Τον Ιανουάριο του 2012, ο εναγόμενος ανήρτησε στο διαδίκτυο, και συγκεκριμένα στο προσωπικό λογαριασμό (προφίλ) που διατηρεί στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης "Facebook", τις εξής δηλώσεις «Δείτε με προσοχή τα αστέρια του συμβουλίου υπό τον Αντρίκο, στις επόμενες ημέρες θα καταλάβετε τι σημαίνει ο κάθε ένας, τι σχέση έχει με εταιρεία που πουλάν εσωτερική πληροφόρηση, με ιδρύματα του φίλου του ΓΑΠ Σόρρος, με εταιρεία ... που ποντάρουν στην πτώχευση του ελληνικού λαού ... Πρέπει να σπάσουμε την ομερτά ... Διαδώστε το, μόνο έτσι θα αποτρέψουμε την παράδοση της χώρας στους κερδοσκόπους ...» και επιπλέον «Αυτήν την ελβετική εταιρεία σας Αντρίκο, γιατί την κάνατε, μήπως σας παρέσυρε η σύζυγος του συνεταίρου του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην πράσινη ανάπτυξη που έχει άλλες 5 εταιρείες στον ίδιο Ελβετό δικηγόρο? Χρήματα από το Λονδίνο πως πάνε από τον Νεοδημοκράτη οργανωτή συνεδρίων στον δικηγόρο που συστεγάζεστε και κατά διαβολική σύμπτωση οργάνωσε μαζί σας το συνέδριο για την πράσινη ενέργεια με κρατικούς χορηγούς?» και κατόπιν «η εταιρία που πληρώνει τον Αντρίκο Unigestion διαχειρίζεται την τράπεζα DEXIA και δισεκατομμύρια ευρώ σε συνάλλαγμα». Επίσης, στον προσωπικό του λογαριασμό στο Facebook

ανήρτησε και τα εξής, υπό τύπο ερωτήματος «Αντρίκο Παπανδρέου, εργάζεσαι στην εταιρεία “UNIGESTION”? Έχεις δηλώσει τις απολαβές σου στην εφορία, όπως όλοι οι Έλληνες? Έχεις άδεια όπως προβλέπεται από το Πανεπιστήμιο ενώ πληρώνεσαι ως καθηγητής να κάνεις άλλες business? Ξέρεις ότι η εταιρεία καθοδηγούσε πελάτες της σε ποντάρισμα για χρεοκοπία της χώρας που ο αδελφός σου ήταν πρωθυπουργός? Συμβουλεύεις για πράσινη ενέργεια που προωθεί ο αδερφός σου δεσμεύοντας κονδύλια της ΕΕ?». Την 11 Ιανουαρίου 2012, αναρτήθηκε στον ιστότοπο “tsiliadoros.blogspot.com” δήλωση του εναγομένου επίσης στον προσωπικό του λογαριασμό στο Facebook με περιεχόμενο «Ο Αντρίκος Παπανδρέου επωφελήθηκε οικονομικά του δημοψηφίσματος» ενώ στις 14 Ιανουαρίου 2012 η ιστοσελίδα «www.Olympia.gr» ανήρτησε την εξής δήλωση του εναγομένου «Να πάψει η ομερτά της σιωπής» και ακολουθούσε συνέντευξή του στην ιστοσελίδα «www.koutipandroras.gr», όπου γινόταν εκ νέου αναφορά στο ζήτημα των CDSs, με σαφείς υπαινιγμούς για τον ενάγοντα (καθόσον όμως το περιεχόμενο της συνέντευξης αυτής δεν περιέχεται επί λέξει στο δικόγραφο της αγωγής, δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας δίκης τυχόν ειδικότεροι ισχυρισμοί που ενδεχομένως περιείχε, ως προς το οποίο άλλωστε μέρος θα ανέκυπτε ζήτημα αοριστίας). Την 14-7-2012, έλαβε χώρα νέα ανάρτηση στο διαδίκτυο δηλώσεων του εναγομένου που αφορούσαν στον ενάγοντα και συγκεκριμένα «την κλείνει ο Αντρίκος την offshore ... Δεν θα γλυτώσετε λαμόγια ... Αντρίκο την κλείνεις την offshore βλέπουμε ... Δεν γλυτώνετε με τίποτα ούτε εσείς ούτε οι συμμαθητές σας» που προφανώς αναφερόταν και στην οικογένεια Παπανδρέου, που σε προηγούμενη συνέντευξη του, στον ραδιοφωνικό σταθμό Chanel 9 (την 11-9-2011) είχε αποκαλέσει «Cosa Nostra». Την 25-9-2012, ο εναγόμενος, ενόψει της δίκης που επρόκειτο να διεξαχθεί για την από 31-5-2011 αγωγή του ενάγοντος εναντίον του, προέβη στην εξής δήλωση - ανακοίνωση στο διαδίκτυο «Την Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου ζητώ την παρουσία σας και την συμπαράσταση σας στα δικαστήρια της τ.σχολής Ευελπίδων ... όπου ο Αντρίκος Παπανδρέου ζητά 1.000.000 ευρώ έναντι της σιωπής μου για την ληστεία των 26.000.000.000 ευρώ από την υπόθεση των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Στο στοίχημα δηλαδή των κερδοσκοπών για την πτώχευση των

οικογενειών μας. Αν δεν έλθει ακόμα μια φορά θα κάνουμε την δίκη κάτω από το σπίτι του ...». Μετά την αναβολή της υπόθεσης κατά την ημέρα εκείνη, που δεν οφειλόταν σε αίτια αναγόμενα στον ενάγοντα, έδωσε συνέντευξη σε τηλεοπτικούς σταθμούς, δημοσιογράφοι των οποίων είχαν προσέλθει στον χώρο για καλύψουν την δίκη, με το εξής περιεχόμενο «Για μια ακόμα φορά, το μέλος της οικογένειας που φέρεται ως συμμορία, ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, δεν προσήλθε ενώπιον της δικαιοσύνης. Δεν τολμά να μας κοιτάξει στα μάτια. Ο υπάλληλος της εταιρίας των brokers που αγόρασαν CDS, δηλαδή τα ασφάλιστρα κινδύνου που πόνταραν στην πτώχευση των Ελλήνων, ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, υπάλληλος της εταιρείας Unigestion, έκανε αγωγή προκειμένου να απειλήσει εμένα προσωπικά αλλά και τους Ανεξάρτητους Έλληνες για να μην μιλάμε. Το έγκλημα που διέπραξε η οικογένεια του, ο ίδιος διέπραξε οικονομικό έγκλημα, γιατί τα ασφάλιστρα κινδύνου αυτά, της εταιρείας στην οποία εργάζεται, πουλήθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με απόφαση του αδερφού του, του τότε πρωθυπουργού της Ελλάδας Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος είχε προαποφασίσει να μπει η Ελλάδα στο μηχανισμό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Γνώριζαν δηλαδή εκ των προτέρων ότι θα απογειωθούν οι τιμές των spreads άρα εκείνοι που πόνταραν στην πτώχευση της Ελλάδας θα γίνουν δισεκατομμυριούχοι. Έκανε αγωγή για 1 εκατομμύριο ευρώ, ακριβώς το ίδιο ποσό με τον κ. Τσουκάτο, ακριβώς το ίδιο ποσό με την κυρία Ξαφά, το ίδιο ποσό με άλλους κερδοσκόπους, οι οποίο νόμιζαν ότι με 15 εκατομμύρια αγωγές εναντίον μας, θα μας κάνουν να σωπάσουμε. Γιατί λέει στεναχωρήθηκε. Δεν ήρθε να μας πει εδώ, στο δικαστήριο, ενώπιον της ελληνικής Δικαιοσύνης, τι τον στεναχώρησε ... είτε τους αρέσει είτε όχι θα έρθουν ενώπιον της Δικαιοσύνης, θα έρθουν ενώπιον της ποινικής και αστικής δικαιοσύνης, αλλά θα έρθουν και ενώπιον της λαϊκής δικαιοσύνης. Δεν θα ξεφύγει κανείς τους». Για τις ανωτέρω δηλώσεις του εναγομένου στο τύπο, το ραδιόφωνο και το διαδίκτυο, ο ενάγων άσκησε εναντίον του, και την υπό κρίση από 19-11-2012 αγωγή, ισχυρισθείς ότι δια αυτών συκοφαντήθηκε και εξυβρίστηκε άδικα, με αποτέλεσμα την προσβολή της προσωπικότητάς του. Εκ

της επισκόπησης των ως άνω επιδίκων δημοσιευμάτων προκύπτει ότι α) κατά σημαντικό μέρος αφορούν στο ίδιο γεγονός και δη την κατά τον Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2009 πώληση των CDSs που κατείχε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο σε άγνωστα πρόσωπα, β) περιέχουν εν πολλοίς τους ίδιους ισχυρισμούς του εναγομένου, που απλώς διατυπώνονται με διαφορετικό τρόπο, και δη ι) ότι τα συγκεκριμένα CDSs πωλήθηκαν στην αλλοδαπή εταιρεία «Unigestion SA» καθώς και ότι ιι) ο ενάγων συνδεόταν με την εταιρία αυτή, καθόσον αποτελούσε στέλεχος επιτροπής που εκείνη είχε ιδρύσει και συγκεκριμένα της “Unigestion-Ethos Environmental Sustainability Fund” και γ) περιλαμβάνουν κρίσεις, απόψεις και συμπεράσματα του εναγομένου για τα ανωτέρω περιστατικά ήτοι ι) ότι εκ της πώλησης των συγκεκριμένων CDSs ζημιώθηκε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και κέρδισαν τεράστια χρηματικά ποσά εκείνοι που τα αγόρασαν, ιδίως όταν επακολούθησε η ενεργοποίησή τους ιι) ότι ο χρόνος πώλησης των CDSs, κατά χρόνο που την πρωθυπουργία της χώρας μόλις είχε αναλάβει ο αδερφός του ενάγοντος και ενώ, κατά την πεποίθησή του, είχε ήδη έρθει σε επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για την δημιουργία μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας, που ιιι) κατά εκείνον (εναγόμενο) καταδεικνύει αθέμιτη εσωτερική πληροφόρηση της εταιρίας Unigestion SA για τις εξελίξεις αυτές και συνακόλουθα για την μεγάλη αξία που αναπόφευκτα θα αποκτούσαν τα ελληνικά CDSs. Εκ των ανωτέρω αληθές μετά βεβαιότητας τυγχάνει το γεγονός της κατοχής από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο CDSs με αναφορά σε ελληνικά ομόλογα, ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, και η πώληση τους, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, την περίοδο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2009, όταν πρωθυπουργός της χώρας είχε αναλάβει ο αδερφός του ενάγοντος. Ομοίως αληθές τυγχάνει και το ότι ο ενάγων τύγχανε στέλεχος της “Unigestion-Ethos Environmental Sustainability Fund”, που είχε ιδρύσει η αλλοδαπή εταιρία “Unigestion SA” ενώ και ο ισχυρισμός ότι ο Χοσέ Μαρία Φιγκέρες υπήρξε συνέταιρος του ενάγοντος σε εταιρία που είχε ιδρύσει στην Ελβετία (αναφερόμενος προφανώς στην I4Cense) δεν απέχει ουσιωδώς από την πραγματικότητα, καθώς, όπως προαναφέρθηκε, υπήρξε πράγματι μέλος γνωμοδοτικού οργάνου της I4Cense και υπό αυτήν την έννοια συνεργάτης του. Επιπλέον βάσιμες συνάγονται οι κρίσεις του εναγομένου ότι εκείνοι που εν

τέλει κατείχαν τα συγκεκριμένα CDSs κατά τον χρόνο ενεργοποίησής τους (ήτοι με την ολοκλήρωση του PSI), κέρδισαν ιδιαίτερα μεγάλα χρηματικά ποσά, ότι η απόκτησή τους επάγεται κερδοσκοπική επένδυση, εφόσον βέβαια οι αγοραστές αυτών δεν ήταν και κάτοχοι ελληνικών ομολόγων, και ότι εάν είχαν παραμείνει στην κατοχή του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, το κέρδος του θα ήταν πολύ μεγαλύτερο εκείνου που πέτυχε με την πώλησή τους. Καθόσον αφορά τις προφανώς εσφαλμένες εκτιμήσεις του εναγομένου για το κέρδος που εν τέλει απέφεραν τα συγκεκριμένα CDSs στους τελικούς κατόχους τους, πρέπει να λεχθεί ότι ναι μεν στην πραγματικότητα ήταν κατά πολύ μικρότερο εκείνου που διατείνεται ο εναγόμενος, καθόσον δεν θα ήταν δυνατόν να υπερβαίνει την ονομαστική αξία των CDSs, παρά ταύτα τόσο υψηλό (1,3 δισεκατομμύρια δολάρια) ώστε οι εσφαλμένες εκτιμήσεις του, δεν μετέβαλαν την ουσία του ισχυρισμού που τους περιλαμβάνει και συνίσταται στο ότι οι τελικοί κάτοχοι των συγκεκριμένων CDSs απέκόμισαν τεράστιο κέρδος από την ενεργοποίησή τους και ότι τούτο θα το είχε απολαύσει το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, εφόσον δεν είχε προβεί στην πώλησή τους. Ο πλέον όμως κρίσιμος ισχυρισμός των επιδίκων δημοσιευμάτων ότι δηλαδή το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πώλησε τα CDSs που κατείχε στην εταιρεία "Unigestion SA" δεν επιβεβαιώνεται από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα. Δοθείσης όμως της πολυπλοκότητας και του αδιαφανούς τρόπου που συχνά διενεργούνται οι αγοραπωλησίες των CDSs σε συνδυασμό με την απροθυμία του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου να δώσει συγκεκριμένες πληροφορίες αναφορικά με την ταυτότητα εκείνων που εν τέλει απέκτησαν τα συγκεκριμένα CDSs, καθίσταται βέβαιο ότι ο εναγόμενος, με βάση τις πληροφορίες που είχε συλλέξει, ήταν πεπεισμένος για την εμπλοκή της "Unigestion SA" στην αγοραπωλησία αυτή. Άλλωστε, τούτο είχε αποτελέσει και δημοσίευμα στο τύπο, κατά χρόνο μάλιστα που ο εναγόμενος δεν είχε αναφερθεί ονομαστικά στην συγκεκριμένη αλλοδαπή εταιρία, και είχε απασχολήσει ως είδηση και την Βουλή, όπου σε συνεδρίασή της έτερος βουλευτής είχε υποβάλει σχετικό ερώτημα στον υπουργό Οικονομικών, ενώ τις πληροφορίες αυτές, όπως ο ίδιος ανέφερε σε ανύποπτο

χρόνο και σε κάποιες από τις συνεντεύξεις του, τις είχε λάβει από πρόσωπα σχετιζόμενα με τραπεζικούς κύκλους. Το ότι η “Unigestion SA” αρνήθηκε την αγορά των συγκεκριμένων CDSs και κατήγγειλε ως κατασκευασμένες τις λίστες κωδικών συναλλαγών που κατά τον εναγόμενο αποτύπωναν αγοραπωλησίες CDSs, δεν μεταβάλλει την κρίση ως προς την πεποίθηση αληθείας υπό την οποία ενεργούσε (ο εναγόμενος) ούτε και για την περίοδο που επακολούθησε των βεβαιώσεων αυτών της “Unigestion SA”, στις οποίες προφανώς δεν πείσθηκε (δίνοντας ενδεχομένως μεγαλύτερη πίστη σε εκείνους που του είχαν παράσχει αντίθετες πληροφορίες). Εξάλλου, η ίδια η “Unigestion SA” είχε δώσει αφορμή για τέτοιες εικασίες, όταν, όπως προαναφέρθηκε, πληροφορούσε τους υποψήφιους επενδυτές για την απόδοση των ελληνικών CDSs. Στο γεγονός αυτό αφορούν μέρος των ενδίκων δημοσιευμάτων, δια των οποίων ουσιαστικά ασκείται οξεία κριτική και στον ενάγοντα για την σχέση του με μια τέτοια εταιρεία, που, κατά τον εναγόμενο, ανήκουν σε εκείνες που «ποντάρουν στην πτώχευση του ελληνικού λαού», ένεκα και της συγγενικής του σχέσης με τον τότε πρωθυπουργό και της ιδιότητάς του ως καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών (τα εξής «Ο αδελφός του πρωθυπουργού, που πληρώνεται από το Ελληνικό Δημόσιο, εργάζεται και για κολοσσό διαπραγμάτευσης CDS» «Να σου δείξω εγώ μερικά CDS μήπως και ... θυμηθεί ο Αντρίκος»... «(ο ενάγων) δουλεύει σε εταιρεία που αγοράζει και πουλάει και προτείνει CDS υπέρ της πτώχευσης της χώρας. Την εταιρία “UNIGESTION” ... Ο κ. Ανδρίκος Παπανδρέου εργάζεται δε σε μια ελβετική εταιρία που παίζει CDS, Εργάζεται σε μια εταιρεία που παίζει, δηλαδή, ασφάλιστρα κινδύνου και προτείνει να αγοράσουν εις βάρος της χώρας ...» «Ήρθαν σε εμένα στελέχη τραπεζών και μου είπαν τα πήραν συγκεκριμένες εταιρίες. Σε μια εξ αυτών ψάχνω και βρίσκω ότι δουλεύει ο Αντρίκος Παπανδρέου, ο αδερφός του πρωθυπουργού και τον έχουν βάλει επικεφαλής σε ένα fund για την πράσινη ανάπτυξη ...» «Αντρίκο Παπανδρέου, εργάζεσαι στην εταιρεία “UNIGESTION”? Ξέρεις ότι η εταιρεία καθοδηγούσε πελάτες της σε ποντάρισμα για χρεοκοπία της χώρας που ο αδελφός σου ήταν πρωθυπουργός? «..... για την ληστεία των 26.000.000.000 ευρώ από την υπόθεση των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Στο στοίχημα δηλαδή των κερδοσκοπών για

την πτώχευση των οικογενειών μας. Ο υπάλληλος της εταιρίας των brokers που αγόρασαν CDS, δηλαδή τα ασφάλιστρα κινδύνου που πόνταραν στην πτώχευση των Ελλήνων, ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, υπάλληλος της εταιρείας Unigestion, Γνώριζαν δηλαδή εκ των προτέρων ότι θα απογειωθούν οι τιμές των spreads άρα εκείνοι που πόνταραν στην πτώχευση της Ελλάδας θα γίνουν δισεκατομμυριούχοι. Έκανε αγωγή για 1 εκατομμύριο ευρώ ... το ίδιο ποσό με άλλους κερδοσκόπους, ...). Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η διαδρομή που ακολούθησαν τα συγκεκριμένα CDSs, αφότου πωλήθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, δεν έχει γίνει εισέτι γνωστή, ενώ διερευνάται από την ελληνική δικαιοσύνη κατά πόσον η υπόθεση αυτή έχει και ποινικές προεκτάσεις. Τούτο βέβαια δεν απαλλάσσει τον εναγόμενο από το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του, στο οποίο εν προκειμένω δεν ανταποκρίθηκε επαρκώς, καθόσον επί συκοφαντικής δυσφήμισης δεν δύναται να αναμένεται από τον θιγόμενο να αποδείξει ότι τα όσα του καταμαρτυρούνται δεν είναι αληθή. Ανάλογη πεποίθηση αληθείας είχε ο εναγόμενος και όταν αναφέρθηκε σε αθέμιτη εσωτερική ενημέρωση της εταιρείας "Unigestion SA" για τις συνομιλίες του τότε πρωθυπουργού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που δίνοντας βάση στην συνέντευξη του πρόεδρου του, όπως προαναφέρθηκε, τοποθέτησε κατά την περίοδο πώλησης των CDSs, πληροφορία κρίσιμη, κατά τον εναγόμενο, καθόσον καθίστατο πλέον ιδιαίτερα ελκυστική η αγορά ελληνικών CDSs για εκείνους που ενδιαφερόντουσαν για τέτοιες επενδυτικές επιλογές (τούτο σαφώς υπονοείται στην πρόταση «Γνώριζαν δηλαδή εκ των προτέρων ότι θα απογειωθούν οι τιμές των spreads άρα εκείνοι που πόνταραν στην πτώχευση της Ελλάδας θα γίνουν δισεκατομμυριούχοι»). Για να καταδείξει ότι η εταιρία "Unigestion SA" θα μπορούσε να έχει μια τέτοια πληροφόρηση, αναφέρθηκε στον ενάγοντα, ως το πρόσωπο που θα μπορούσε να αποτελέσει τον σύνδεσμο μεταξύ εκείνης και του έλληνα πρωθυπουργού (σε τούτο προφανώς αφορούσε το δημοσίευμα με περιεχόμενο «Δείτε με προσοχή τα αστέρια του συμβουλίου υπό τον Αντρίκο, στις επόμενες ημέρες θα καταλάβετε τι σημαίνει ο κάθε ένας, τι σχέση έχει με εταιρεία που πουλά εσωτερική πληροφόρηση»), καθόσον

παρείχε τις υπηρεσίες του σε επιτροπή που είχε συστήσει η εταιρία αυτή με την επωνυμία “Unigestion-Ethos Environmental Sustainability Fund”, όπως ήδη προαναφέρθηκε. Παρότι οι εικασίες αυτές του εναγομένου δεν αποδείχθηκαν αληθείς, δοθέντος μάλιστα ότι λογικό πρότερο της βασιμότητάς τους θα ήταν η απόδειξη του γεγονότος ότι η εταιρεία “Unigestion SA” απέκτησε τα συγκεκριμένα CDSs, δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι ο εναγόμενος, όταν διατύπωσε αυτές, που περιείχαν σαφείς νύξεις περί εμπλοκής του ενάγοντος στην υπόθεση των CDSs, είχε πλέον καταλήξει στην άποψη ότι η “Unigestion SA” είχε αποκτήσει τουλάχιστον μέρος αυτών και ότι η συμμετοχή του ενάγοντος σε επιτροπή που εκείνη είχε ιδρύσει δεν θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί ως τυχαίο γεγονός, μη σχετιζόμενο με την απόκτηση των CDSs, ώστε παρότι οι παραστάσεις που περιέχονται σε αυτές ήταν πρόσφορες να τρώσουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος, να μην στοιχειοθετείται η παράνομη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης, που, όπως προαναφέρθηκε, προϋποθέτει γνώση εκείνου που ισχυρίζεται ένα αναληθές γεγονός, της αναληθείας του (στοιχείο που προφανώς δεν υπάρχει όταν είναι πεπεισμένος ότι τα όσα ισχυρίζεται ή διαδίδει είναι αληθή), δοθέντος μάλιστα ότι η υπόθεση δεν είχε τότε διερευνηθεί από οποιαδήποτε δικαστική αρχή. Επιπλέον, για τους ίδιους λόγους που ίσχυσαν για τα δημοσιεύματα που απετέλεσαν αντικείμενο της προηγούμενης, συνεκδικαζόμενης, αγωγής, δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής της διάταξης του 920 ΑΚ, καθόσον, και εν προκειμένω δεν προέκυψε υπαίτια άγνοια της αλήθειας από μέρος του εναγομένου. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι από τους περιλαμβανόμενους, στα συγκεκριμένα δημοσιεύματα, ισχυρισμούς του εναγομένου, δύνανται να τρώσουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος μόνον εκείνοι που υπαινίσσονται αφενός την επίμεμπτη ανάμειξη αυτού στην αγοραπωλησία των συγκεκριμένων CDSs και αφετέρου την συνεργασία με μια εταιρεία που αναπτύσσει κερδοσκοπική δραστηριότητα, «εμπορευόμενη» γυμνά CDSs, και όχι και εκείνοι που αποδίδουν μομφή στον τότε πρωθυπουργό για την πώληση των συγκεκριμένων CDSs ή την εταιρεία “Unigestion SA” για την απόκτησή τους ή γενικά την ενδεχόμενη ενασχόληση αυτής με τέτοιες συναλλαγές. Επιπλέον αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος προέβη στις ως άνω δηλώσεις του, το περιεχόμενο των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, θεωρούσε

αληθές, με την πεποίθηση ότι έτσι εκπληρώνει το καθήκον του, ως βουλευτής, για ενημέρωση του ελληνικού λαού σχετικά με σημαντικά ζητήματα που αφορούν στην χώρα, δηλαδή ενήργησε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, που μάλιστα δικαιολογεί και την άσκηση οξείας κριτικής σε πρόσωπα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο, όπως ο ενάγων, ως αδερφός πρώην πρωθυπουργού, αναφορικά με τις πράξεις και την εν γένει συμπεριφορά τους, οπότε ο άδικος χαρακτήρας της πράξης του, που πληρεί την υπόσταση του αδικήματος της δυσφήμισης (στην οποία, όπως αναφέρεται στην προεκτιθέμενη νομική σκέψη, «μεταπίπτει» το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης όταν δεν πληρούνται η υποκειμενική υπόστασή της ως προς το στοιχείο της γνώσης της αναλήθειας), αίρεται, γενομένης δεκτής της σχετικής έντασης που προβάλλει ο εναγόμενος και ερείδεται νομικά στις διατάξεις των άρθρων 367 περ. γ' και δ' ΠΚ. Επί της ενστάσεως αυτής του εναγομένου, δεν προβλήθηκε παραδεκτά η εκ του άρθρου 367 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ αντένσταση, για την περίπτωση που ο τρόπος εκδήλωσης των ισχυρισμών ή τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, παρότι τέτοιοι ισχυρισμοί περιλαμβάνονται στην προσθήκη των προτάσεων του ενάγοντος, δεδομένου ότι στην εφαρμοζόμενη εν προκειμένω ειδική διαδικασία, τέτοιοι ισχυρισμοί πρέπει να αναπτύσσονται προφορικά στο ακροατήριο, ώστε να καταχωρούνται στα πρακτικά. Παρά ταύτα, τέτοιες αιτιάσεις περιέχονται στην αγωγή, οπότε και θα πρέπει να διερευνηθεί ο τυχόν εξυβριστικός χαρακτήρας των συγκεκριμένων δημοσιευμάτων, ως αγωγικός ισχυρισμός. Εκ των ως άνω δημοσιευμάτων, που σχετίζονται, όπως προαναφέρθηκε, με το ζήτημα των CDSs, ορισμένες εκφράσεις δεν ήταν αναγκαίες για την αποτύπωση του γεγονότος που αφορούσαν (είτε αυτό ήταν αληθινό είτε ο εναγόμενος θεωρούσε ότι ήταν) και υπερέβησαν το αναγκαίο για την πληροφόρηση των αποδεκτών τους μέτρο, τούτο δε εσκεμμένα, καθόσον ο εναγόμενος έτσι θέλησε να καταστήσει σαφή την καταφρόνησή του προς τον ενάγοντα. Συγκεκριμένα, εκ του τρόπου διατύπωσης τους, ιδίως δε την επανάληψή συγκεκριμένων λέξεων, προκύπτει σαφώς σκοπός εξύβρισης από

τις εκφράσεις «Να σου δείξει εγώ μερικά CDS μήπως και ... θυμηθεί ο Αντρίκος» «Ο υπάλληλος της εταιρίας των brokers που αγόρασαν CDS, ... ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, υπάλληλος της εταιρείας Unigestion ««Έκανε αγωγή για 1 εκατομμύριο ευρώ ... το ίδιο ποσό με άλλους κερδοσκόπους», που μάλιστα δεν συνάδουν, κατά το ύφος τους, με τον πολιτικό λόγο, δια του οποίου πρέπει να εκφράζεται δημοσίως ένας πολιτικός, ώστε το δικαιολογημένο ενδιαφέρον του για την ενημέρωση του λαού να μην καταλήγει στην απαξία άλλων προσώπων, δοθέντος ότι κατά συνταγματική επιταγή ο σεβασμός της αξίας του κάθε ανθρώπου, χωρίς καμία διάκριση που να ερείδεται στον τρόπο που διάγει τον βίο του, τίθενται ως μέγιστη υποχρέωση κάθε πολίτη (συνδ. αρ 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος). Πολλώ δε μάλλον δεν είναι κατά τον Σύνταγμα και το νόμο ανεκτές οι κρίσεις και επικρίσεις (πολλώ δε μάλλον οι επαναλαμβανόμενες) για πρόσωπα και υποθέσεις, που διερευνώνται από την δικαιοσύνη, ιδίως δε όταν αυτές άγουν σε παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας, και δη από πρόσωπα που φέρουν την ιδιότητα του βουλευτή. Με τις εκφράσεις αυτές, κρίνεται ότι ο ενάγων εξωτερίκευσε με απαξιωτικό τρόπο για τον ενάγοντα τις πεποιθήσεις του για αυτόν, σε ένδειξη της καταφρόνησης του, προσβάλλοντας έτσι την τιμή και την υπόληψή του, στο οποίο άλλωστε απέβλεπε. Καθόσον δε η τιμή και υπόληψη αποτελούν εκφάνσεις της προσωπικότητάς του ατόμου, η τρώση τους οδήγησε αναπόφευκτα στην προσβολή της προσωπικότητάς του ενάγοντος, και δη παράνομα και υπαίτια, οπότε και κατά το μέρος τούτο η υπό κρίση από 19-11-2012 αγωγή κρίνεται κατ' ουσίαν βάσιμη. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ένα άλλο μέρος των ενδίκων δημοσιευμάτων αφορούσε στην μη κυβερνητική οργάνωση με την επωνυμία «Institute for Climate and Energy Security (I4CENSE)», που ίδρυσε ο ενάγων, στην Ελβετία, για την προώθηση της λεγόμενης «πράσινης ανάπτυξης». Για την δράση του συγκεκριμένου εταιρικού μορφώματος είχε δημοσιευθεί σχετικό άρθρο στην εφημερίδα «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», την 21-3-2010, με τίτλο «Οι πράσινες μπίζνες του Τ.Τ». Στο συγκεκριμένο άρθρο αναφερόταν ότι τον Αύγουστο του 2009, η διοίκηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου ίδρυσε από κοινού με την εταιρεία «C&C International» την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Post Bank Green Institute ΑΕ», για να δραστηριοποιηθεί στον τομέα

της πράσινης ανάπτυξης και ότι διευθύνων σύμβουλος αυτής ορίστηκε ο Κυριάκος Γριβέας, που κατά το ίδιο δημοσίευμα, είχε αναπτύξει συνεργασία με τον ενάγοντα, καθώς δια της ως άνω μη κυβερνητικής οργάνωσης συνδιοργάνωναν συνέδρια για την προώθηση της πράσινης ανάπτυξης στην Ελλάδα. Σε άλλο άρθρο της συγκεκριμένης εφημερίδας, που δημοσιεύθηκε την ίδια ημέρα, αναφερόταν ότι η «C&C International», των οικονομικών συμφερόντων του Κυριάκου Γριβέα, επρόκειτο να συνδιοργανώσει τον Μάιο του έτους εκείνου (2010) συνέδριο στην Αθήνα, όπου βασικός ομιλητής θα ήταν ο τότε πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου και η τότε υπουργός περιβάλλοντος Τίνα Μπιρμπίλη. Στο ίδιο άρθρο παρατέθηκε η εξής δήλωση του ενάγοντος «Το I4Cense, του οποίου είμαι πρόεδρος, συνεργάζεται τα τελευταία χρόνια με την εταιρεία συνεδρίων «C&C International» και τους «Financial Times» για την διοργάνωση του Mediterranean Sustainable Energy Summit, το οποίο είναι διεθνές συνέδριο για τα θέματα της κλιματικής αλλαγής και της ενεργειακής ασφάλειας» ... «Η δραστηριότητες του I4Cense είναι διεθνείς. Η μέχρι τώρα διεθνής συμμετοχή των επιστημόνων και ειδικών στο χώρο καθώς και των συνεργατών είναι εθελοντική. Πέραν της εθελοντικής προσφοράς, οι επιπλέον πόροι καθορίζονται από τον όγκο και το είδος των πρωτοβουλιών που αναλαμβάνει και προκύπτουν από τη συνεργασία με άλλους διεθνείς επιστημονικούς φορείς και οργανισμούς.». Όπως προκύπτει δε από έγγραφα που προσκομίζει ο εναγόμενος, ήδη τότε, και συγκεκριμένα στις 12 και 13 Μαΐου 2009, είχε λάβει χώρα στην Αθήνα ένα διεθνές συνέδριο με αντικείμενο την διαχείριση της κλιματικής αλλαγής, συνδιοργανωτές του οποίου ήταν η «I4Cense», η «C&C International» και οι «Financial Times» και χορηγός αυτού το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Την 23 Οκτωβρίου 2010, έλαβε χώρα και ένα ακόμα συνέδριο με αντικείμενο την «πράσινη ανάπτυξη στην Μεσόγειο» που συνδιοργανώθηκε επίσης από την «I4Cense» και την «C&C International» (και επιπλέον την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων), με χορηγούς αυτού, μεταξύ άλλων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, την ΔΕΗ, την ΔΕΣΦΑ και τον ΟΠΑΠ. Οι χορηγίες που δόθηκαν από το

Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για την διοργάνωση των συγκεκριμένων συνεδρίων αποτελέσαν αντικείμενο κριτικής από τον εναγόμενο, ιδίως διότι διείδε ως «ύποπτη» την συνέργασία αυτή μεταξύ Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και της «I4Cense», που διοικείται από τον ενάγοντα, ένεκα των υποψιών που είχε ότι τα CDSs του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου κατέληξαν στις εταιρίες “I PARTNERS” και “Unigestion SA”, με αμφότερες των οποίων σχετιζόταν ο ενάγων κατά τους προαναφερθέντες τρόπους, όπως τούτο μπορεί ασφαλώς να συναχθεί από τις ένδικες δηλώσεις του. Εν τέλει, τον Σεπτέμβριο του 2012, ο ενάγων αποφάσισε να σταματήσει την λειτουργία της συγκεκριμένης εταιρείας, που πλέον βρίσκεται υπό εκκαθάριση. Στην ίδρυση και λειτουργία της «I4Cense» αφορούσαν από τα ένδικα δημοσιεύματα τα εξής «... Ο ιδιοκτήτης της μκο αδελφός του πρωθυπουργού στον φορολογικό παράδεισο της Ελβετίας, που πληρώνεται από το Ελληνικό Δημόσιο, εργάζεται και για κολοσσό διαπραγμάτευσης CDS, ... Έχει εταιρεία στην Ελβετία, ινστιτούτο, μη κυβερνητική οργάνωση την «Institute for Climate and Energy Security (I4CENSE), στην εταιρία αυτή παίρνει, μαζί με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ... και άλλους φορείς, ενισχύσεις από το κράτος για να κάνει συνέδρια για την πράσινη ανάπτυξη και σε αυτήν την εταιρία, ... Μέσα στην εταιρεία I4CENSE μετέχουν, όπως καταγγέλθηκε, άνθρωποι του Τζορτζ Σόρος, όπως ο Χοσέ Μαρία Φιγκέρες ... ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου ... παράνομα δεν έχει δηλώσει στη φορολογική του δήλωση, μέχρι και το 2009, που έχει κοινοποιηθεί στην Βουλή ... την εταιρεία που έχει με την γυναίκα του στην Ελβετία, την I4CENSE. Έχουμε λοιπόν παραβάσεις και οικονομικού περιεχομένου ... δεν δηλώνει εταιρείες στην Ελβετία, εταιρείες παράνομες, χωρίς την άδεια του Πανεπιστημίου ...» «Οι δε εταιρίες του Σόρος είναι στις εταιρίες του Αντρίκου Παπανδρέου, του αδερφού του πρωθυπουργού ... Εν συνεχεία βλέπουμε ότι για την πράσινη ανάπτυξη έχουν κάνει εταιρία με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που είχε αγοράσει και είχε πουλήσει το CDS. Και στην εταιρία αυτή συμμετέχει και ως διοργανωτής των συνεδρίων ο αδελφός του πρωθυπουργού ... και ο αδελφός του έχει εταιρία στην Ελβετία ... Όσον αφορά την Ελβετική εταιρία, ο αντιπρόεδρος της είναι ο Ζοζέ Μαρία Φιγκέρες, ο πρώην αντιπρόεδρος της Κόστα Ρίκα, τον οποίον πιάσανε να κλέβει στη χώρα του και τον διώξαν. Και

πήγε και έγινε συνétairos του κ. Παπανδρέου ... Στην Ελβετία εκεί που είχε την εταιρία του ο Αντρίκος ...» «Δείτε με προσοχή τα αστέρια του συμβουλίου υπό τον Αντρίκο, στις επόμενες ημέρες θα καταλάβετε τι σημαίνει ο κάθε ένας, τι σχέση έχει με εταιρεία που πουλάει εσωτερική πληροφόρηση, με ιδρύματα του φίλου του ΓΑΠ Σόρρος, με εταιρεία ... που ποντάρουν στην πτώχευση του ελληνικού λαού ... Αυτήν την ελβετική εταιρεία σας Αντρίκο, γιατί την κάνατε, μήπως σας παρέσυρε η σύζυγος του συνεταίρου του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην πράσινη ανάπτυξη που έχει άλλες 5 εταιρείες στον ίδιο Ελβετό δικηγόρο? Χρήματα από το Λονδίνο πως πάνε από τον Νεοδημοκράτη οργανωτή συνεδρίων στον δικηγόρο που συστεγάζεστε και κατά διαβολική σύμπτωση οργάνωσε μαζί σας το συνέδριο για την πράσινη ενέργεια με κρατικούς χορηγούς? ... Συμβουλευείς για πράσινη ενέργεια που προωθεί ο αδερφός σου δεσμεύοντας κονδύλια της ΕΕ?» ... «την κλείνει ο Αντρίκος την offshore ... Δεν θα γλυτώσετε λαμόγια ... Αντρίκο την κλείνεις την offshore βλέπουμε ... Δεν γλυτώνετε με τίποτα ούτε εσείς ούτε οι συμμαθητές σας». Στις περικοπές αυτές των ενδίκων δηλώσεων του εναγομένου περιέχονται κατά πρώτον α) ισχυρισμοί αληθινών γεγονότων και δη ότι ι) ο ενάγων είναι ιδρυτής της μη κυβερνητικής οργάνωσης "I4cense", με έδρα στην Ελβετία ιι) ότι αυτή ήταν οργανώτρια συνεδρίου για την πράσινη ενέργεια, που είχε χορηγούς και κρατικούς φορείς και ιiii) ότι εταιρεία «C&C International» είχε συνδιοργανώσει με την "I4cense" συνέδριο («στην εταιρία αυτή συμμετείχε ως διοργανωτής των συνεδρίων ο αδελφός του πρωθυπουργού»), β) ερωτήματα ασαφούς περιεχομένου, εκ των οποίων δεν δύναται να γίνουν αντιληπτές παραστάσεις γεγονότων του παρελθόντος ή του παρόντος ώστε να μπορεί να τεθεί ζήτημα συκοφάντησης ή δυσφήμισης του ενάγοντος και παρότι ανιχνεύεται σε αυτές πρόθεση περιφρόνησης του ενάγοντος εν τέλει, λόγω του ακατάληπτου νοήματός τους, δεν είναι πρόσφορες για προσβολή της τιμής και υπόληψης του, που κρίνεται κατά την κοινή αντίληψη και όχι υποκειμενικώς γ) σχολιασμός πραγματικών γεγονότων διανθισμένων με απαξιωτικές εκφράσεις («την κλείνει ο Αντρίκος την offshore ... Δεν θα γλυτώσετε λαμόγια ... Αντρίκο την κλείνεις

την offshore βλέπουμε ... Δεν γλυτώνετε με τίποτα ούτε εσείς ούτε οι συμμαθητές σας»). Επιπλέον περιλαμβάνοντας σε αυτές δ) μια ασαφούς περιεχομένου πρόταση («Δείτε με προσοχή τα αστέρια του συμβουλίου υπό τον Αντρίκο, στις επόμενες ημέρες θα καταλάβετε τι σημαίνει ο κάθε ένας, τι σχέση έχει με εταιρεία που πουλάει εσωτερική πληροφόρηση, με ιδρύματα του φίλου του ΓΑΠ Σόρρος, με εταιρεία ... που ποντάρουν στην πτώχευση του ελληνικού λαού ...), όπου μόνον εικασίες γεγονότων θα μπορούσε να προσφέρει στον αποδέκτη της, που και ο ίδιος ο ενάγων παραλείπει ειδικώς να προσδιορίσει στην αγωγή του, δηλαδή ποια ψευδή και δυνάμενα να τρώσουν την τιμή και την υπόληψή ^ω γεγονότα περιέχονται στον συγκεκριμένο ισχυρισμό, ε) ισχυρισμοί γεγονότων που καθόσον δεν εξειδικεύεται στην αγωγή ο λόγος για τον οποίον είναι συκοφαντικοί ή δυσφημιστικοί για τον ενάγοντα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως τέτοιοι («πληρώνεται από το Ελληνικό Δημόσιο», που προφανώς αφορά την έμμισθη σχέση του με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο όπου εργάζεται, «Μέσα στην εταιρεία 14CENSE μετέχουν, όπως καταγγέλθηκε, άνθρωποι του Τζορτζ Σόρος, όπως ο Χοσέ Μαρία Φιγκέρες» «Οι εταιρίες του Σόρος είναι στις εταιρίες του Αντρίκου Παπανδρέου ... Είναι συνέταιροί του...» και στ) ισχυρισμοί πραγματικών περιστατικών που ο ενάγων δεν διαψεύδει σαφώς ως αναληθή («ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου ... παράνομα δεν έχει δηλώσει στη φορολογική του δήλωση, μέχρι και το 2009, που έχει κοινοποιηθεί στην Βουλή ... την εταιρεία που έχει με την γυναίκα του στην Ελβετία, την 14CENSE. Έχουμε λοιπόν παραβάσεις και οικονομικού περιεχομένου ... δεν δηλώνει εταιρείες στην Ελβετία, εταιρείες παράνομες, χωρίς την άδεια του Πανεπιστημίου ...») ώστε να είναι επιδεκτικοί δικαστικής εκτίμησης (δοθέντος ότι για τούτο, δεν αρκεί η αμφισβήτηση της βασιμότητάς τους αλλά θα πρέπει ειδικώς να περιγραφεί πως έχει η πραγματικότητα, επί παραδείγματι να αναφέρεται κατά πόσον η συμμετοχή στην “Unigestion-Ethos” γινόταν έναντι αμοιβής και σε καταφατική περίπτωση, αν τούτη έχει συμπεριληφθεί στα δηλωθέντα στην εφορία εισοδήματα, ώστε, σε αντιπαραβολή με την φορολογική δήλωση που προσκομίζεται, να διακριβωθεί η τυχόν αναλήθεια των ισχυρισμών του εναγομένου, στον οποίον έτσι και μόνον θα παρείχετο η δυνατότητα να αντιτάξει άμυνα). Ένα άλλο μέρος των

επιδίκων δηλώσεων του εναγομένου αφορά σε γεγονότα, κρίσεις, εκτιμήσεις και χαρακτηρισμούς επί γεγονότων σχετιζόμενων με την παρούσα δίκη. Ειδικότερα περιλαμβάνονται σε αυτό α) παραστάσεις αληθών γεγονότων (ήτοι ότι ο ενάγων, όπως και ο Θεόδωρος Τσουκάτος και η Μαριάνθη Ξαφά, άσκησε αγωγή εναντίον του ζητώντας αποζημίωση ποσού ενός 1.000.000 ευρώ, λόγω συκοφάντησής του και ότι η δίκη σχετίζεται με την υπόθεση των CDS), β) εκτιμήσεις για τα κίνητρα του ενάγοντος που τον ώθησαν στην άσκηση αγωγής εναντίον του («αυτή τη στιγμή έχουν προχωρήσει σε οικονομική τρομοκρατία, έχουν υποβάλει αγωγές ύψους 15 εκατ. ευρώ εναντίον μου», συνυπολογίζοντας και τις αγωγές τρίτων που αφορούν στα ίδια δημοσιεύματα, «ο Αντρίκος Παπανδρέου ζητά 1.000.000 ευρώ έναντι της σιωπής μου για την ληστεία των 26.000.000.000 ευρώ από την υπόθεση των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου», «έκανε αγωγή προκειμένου να απειλήσει εμένα προσωπικά αλλά και τους Ανεξάρτητους Έλληνες για να μην μιλάμε» ... «νόμιζαν ότι με 15 εκατομμύρια αγωγές εναντίον μας, θα μας κάνουν να σωπάσουμε»), γ) χαρακτηρισμούς, εκφράσεις, ειρωνικά σχόλια και συγκεκριμένες απειλές μη σύννομων ενεργειών σε εκδήλωση καταφρόνησης προς το πρόσωπο του ενάγοντος αλλά και εκφοβισμού του (και συγκεκριμένα «Αν δεν έλθει ακόμα μια φορά θα κάνουμε την δίκη κάτω από το σπίτι του ...»). «Για μια ακόμα φορά, το μέλος της οικογένειας που φέρεται ως συμμορία, ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, δεν προσήλθε ενώπιον της δικαιοσύνης. Δεν τολμά να μας κοιτάξει στα μάτια ... ο ίδιος διέπραξε οικονομικό έγκλημα ... Έκανε αγωγή για 1 εκατομμύριο ευρώ το ίδιο ποσό με άλλους κερδοσκόπους ... Γιατί λέει στεναχωρήθηκε. Δεν ήρθε να μας πει εδώ, στο δικαστήριο, ενώπιον της ελληνικής Δικαιοσύνης, τι τον στεναχώρησε ... είτε τους αρέσει είτε όχι θα έρθουν ενώπιον της Δικαιοσύνης, θα έρθουν ενώπιον της ποινικής και αστικής δικαιοσύνης, αλλά θα έρθουν και ενώπιον της λαϊκής δικαιοσύνης. Δεν θα ξεφύγει κανείς τους») ενώ δ) προβαίνει και σε αναφορά στην υπόθεση της Siemens που παρότι επί της ουσίας δεν αποδίδει κάποια συγκεκριμένη μομφή στον ενάγοντα, αποτελεί εκδηλωτικό της καταφρόνησης του προς αυτόν

γεγονός, καθόσον υπαινίσσεται σχέση αυτού (ενδεχομένως προσωπικής ή άλλου είδους) με εκείνους που ενεπλάκησαν, μη σύννομα στην συγκεκριμένη υπόθεση. Επιπλέον με την πεποίθηση ότι ο ενάγων καθώς και ο αδερφός του, Γεώργιος Παπανδρέου υπέχουν και ποινικές ευθύνες για την πώληση των CDSs από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο (που χαρακτηρίζει ως ληστεία) αναφέρει στις ένδικες δηλώσεις του «Τη Δευτέρα το πρωί καταθέτω στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος για τη συμμορία» ... «Αυτά να τα πει ο κ. Ανδρίκος Παπανδρέου όταν θα καταθέσει στην δικαιοσύνη, στον εισαγγελέα ... Το έγκλημα που διέπραξε η οικογένεια του, ο ίδιος διέπραξε οικονομικό έγκλημα, γιατί τα ασφάλιστρα κινδύνου αυτά, της εταιρείας στην οποία εργάζεται, πουλήθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με απόφαση του αδερφού του, του τότε πρωθυπουργού της Ελλάδας Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος είχε προαποφασίσει να μπει η Ελλάδα στο Μηχανισμό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου» και αποκαλεί την οικογένεια του ενάγοντος «cosa nostra» ενώ σε προηγούμενη συνέντευξη είχε μιλήσει για «ολόκληρη οργάνωση» και «ομερτά». Καθόσον αφορά ι) τα αληθή περιστατικά που περιλαμβάνονται στα συγκεκριμένα δημοσιεύματα (κατά την διάκριση που προαναφέρθηκε), ιι) εκείνα που δεν απέχουν ως προς την ουσία τους από την πραγματικότητα («ο Ζοσέ Μαρία Φιγκουέρες ... έγινε συνétairos του κ. Παπανδρέου» «στην εταιρία αυτή συμμετέχει ως διοργανωτής των συνεδρίων ο αδελφός του πρωθυπουργού») καθώς και ιιι) εκείνα που δεν αποδείχθηκαν αληθή, πλην όμως ο εναγόμενος θεωρούσε ότι έτσι είχαν (και συγκεκριμένα «Τη Δευτέρα το πρωί καταθέτω στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος για τη συμμορία» ... «Αυτά να τα πει ο κ. Ανδρίκος Παπανδρέου όταν θα καταθέσει στην δικαιοσύνη, στον εισαγγελέα ... Το έγκλημα που διέπραξε η οικογένεια του, ο ίδιος διέπραξε οικονομικό έγκλημα, γιατί τα ασφάλιστρα κινδύνου αυτά, της εταιρείας στην οποία εργάζεται, πουλήθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με απόφαση του αδερφού του, του τότε πρωθυπουργού της Ελλάδας ...), οι ισχυρισμοί αυτών δεν στοιχειοθετούν το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, στην τρίτη περίπτωση (υπό στοιχείο ιιι), καθόσον, όπως προαναφέρθηκε, για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασής του, απαιτείται, η εκφορά ισχυρισμών που περιέχουν αναληθή γεγονότα, να γίνεται

21^ο φύλλο της υπ' αριθμ./2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

εν γνώσει τούτου, και το στοιχείο αυτό δεν συνέτρεξε εν προκειμένω (καθόσον ο εναγόμενος εξέφρασε τις απόψεις του αυτές με πεποίθηση αληθείας). Στην τρίτη περίπτωση υπάγονται επίσης και κρίσεις του εναγομένου για τα κίνητρα που ώθησαν τον ενάγοντα να ασκήσει την πρώτη από τις υπό κρίση αγωγές, που όμως εμπεριέχουν και ισχυρισμούς γεγονότων (έχουν προχωρήσει σε οικονομική τρομοκρατία ... εναντίον μου», «ο Αντρίκος Παπανδρέου ζητά 1.000.000 ευρώ έναντι της σιωπής μου για την ληστεία των 26.000.000.000 ευρώ από την υπόθεση των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου», «έκανε αγωγή προκειμένου να απειλήσει εμένα προσωπικά αλλά και τους Ανεξάρτητους Έλληνες για να μην μιλάμε» ... «νόμιζαν ότι με 15 εκατομμύρια αγωγές εναντίον μας, θα μας κάνουν να σωπάσουμε»), που για τους ίδιους λόγους που προαναφέρθηκαν, δεν άγουν σε πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του αδικήματος του άρθρου 363 ΠΚ. Επιπλέον αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος προέβη στις ως άνω δηλώσεις του, το περιεχόμενο των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, θεωρούσε αληθές, με την πεποίθηση ότι έτσι εκπληρώνει το καθήκον του, ως βουλευτής, για ενημέρωση του ελληνικού λαού σχετικά με σημαντικά ζητήματα που αφορούν στην χώρα, δηλαδή ενήργησε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, που μάλιστα δικαιολογεί και την άσκηση οξείας κριτικής σε πρόσωπα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο, αναφορικά με τις πράξεις και την εν γένει συμπεριφορά τους, οπότε ο άδικος χαρακτήρας της πράξης του, που πληροί την υπόσταση του αδικήματος της δυσφήμισης, αίρεται, γενομένης δεκτής της σχετικής έντασης που προβάλλει ο εναγόμενος και ερείδεται νομικά στις διατάξεις των άρθρων 367 περ. γ' και δ' ΠΚ. Όπως προαναφέρθηκε, επί της ενστάσεως αυτής του εναγομένου, δεν προβλήθηκε παραδεκτά από μέρους του ενάγοντος η εκ του άρθρου 367 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ αντένσταση, πλην όμως αιτιάσεις εξύβρισης περιέχονται στην αγωγή, οπότε και θα πρέπει να διερευνηθεί ο τυχόν τέτοιος χαρακτήρας τους, ως αγωγικός ισχυρισμός. Και στο συγκεκριμένο τμήμα των επιδίκων δημοσιευμάτων, ορισμένες εκφράσεις δεν ήταν αναγκαίες για την αποτύπωση των γεγονότων που αφορούσαν (είτε ήταν αληθινά είτε ο εναγόμενος θεωρούσε

ότι ήταν) και υπερέβησαν το αναγκαίο για την πληροφόρηση των αποδεκτών τους μέτρο, τούτο δε εσκεμμένα, καθόσον ο εναγόμενος έτσι θέλησε να καταστήσει σαφή την καταφρόνησή του προς τον ενάγοντα. Συγκεκριμένα, εκ του τρόπου διατύπωσης τους, προκύπτει σαφώς σκοπός εξύβρισης από τις εκφράσεις «ο Αντρίκος Παπανδρέου ζητά 1.000.000 ευρώ έναντι της σιωπής μου για την ληστεία των 26.000.000.000 ευρώ από την υπόθεση των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου», «έκανε αγωγή προκειμένου να απειλήσει εμένα προσωπικά αλλά και τους Ανεξάρτητους Έλληνες για να μην μιλάμε» ... «νόμιζαν ότι με 15 εκατομμύρια αγωγές εναντίον μας, θα μας κάνουν να σωπάσουμε». Επιπλέον σκοπός εξύβρισης προκύπτει σαφώς από τον τρόπο σχολιασμού του γεγονότος της λύσης της μη κυβερνητικής οργάνωσης “I4cense” στην οποία εν τέλει προέβη ο ενάγων, ιδίως δε τις απαξιωτικές εκφράσεις που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος ουσιαστικά για να τον χλευάσει, δηλαδή ~~για~~^{από} τις συγκεκριμένες προτάσεις «την κλείνει ο Αντρίκος την offshore ... Δεν θα γλυτώσετε λαμόγια ... Αντρίκο την κλείνεις την offshore βλέπουμε ... Δεν γλυτώνετε με τίποτα ούτε εσείς ούτε οι συμμαθητές σας². Εξυβριστικό δε περιεχόμενο έχουν και οι λέξεις «συμμορία» και «cosa nostra» (που χρησιμοποιείται για ιταλικές εγκληματικές οργανώσεις) που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος για την περιγραφή της οικογένειας του ενάγοντος, σε ένδειξη καταφρόνησής του, καθώς και η λέξη «ομερτά» για να υπονοήσει αξιόμιμπτη διασύνδεση αυτής με τον τύπο. Με τον ίδιο σκοπό ο εναγόμενος προέβη και στις εξής δηλώσεις του «Για μια ακόμα φορά, το μέλος της οικογένειας που φέρεται ως συμμορία, ο κ. Αντρίκος Παπανδρέου, δεν προσήλθε ενώπιον της δικαιοσύνης. Δεν τολμά να μας κοιτάξει στα μάτια ... ο ίδιος διέπραξε οικονομικό έγκλημα ... Έκανε αγωγή για 1 εκατομμύριο ευρώ το ίδιο ποσό με άλλους κερδοσκόπους ... Γιατί λέει στεναχωρήθηκε. Δεν ήρθε να μας πει εδώ, στο δικαστήριο, ενώπιον της ελληνικής Δικαιοσύνης, τι τον στεναχώρησε ... είτε τους αρέσει είτε όχι θα έρθουν ενώπιον της Δικαιοσύνης, θα έρθουν ενώπιον της ποινικής και αστικής δικαιοσύνης, αλλά θα έρθουν και ενώπιον της λαϊκής δικαιοσύνης. Δεν θα ξεφύγει κανείς τους», καθώς επίσης και στην δήλωση που αφορούσε στην υπόθεση της Siemens, ώστε να τον παρομοιάσει ή και συνδέσει με εκείνους που ενεπλάκησαν κατά τρόπο ποινικά αξιόλογο σε

αυτήν. Ο απαξιωτικός τρόπος με τον οποίον ο εναγόμενος αναφέρεται στον ενάγοντα, με τις συγκεκριμένες δηλώσεις του, δεν προσιδιάζουν με εκείνον που οφείλουν να εκφέρουν οι πολιτικοί σε μια ευνομούμενη πολιτεία, όπου κατά κανένα τρόπο και για κανέναν λόγο δεν είναι ανεκτό να θίγεται ο πυρήνας της αξιοπρέπειας οποιουδήποτε ανθρώπου χάριν ενός αόριστου δικαιολογημένου ενδιαφέροντος ενημέρωσης του κοινού, πολλώ δε μάλλον όταν τούτο θα μπορούσε κάλλιστα να επιτευχθεί κατά τρόπο τέτοιο ώστε να μην θιγεί η αξία οποιουδήποτε ανθρώπου, δοθέντος ότι ο σεβασμός αυτής (της αξίας του ανθρώπου) αποτελεί βασική συνταγματική αρχή. Επιπλέον ισχύουν και εν προκειμένω όσα προαναφέρθηκαν για τους περιλαμβανόμενους σε άλλες περικοπές των επιδίκων δημοσιευμάτων απαξιωτικούς ισχυρισμούς. Επιπλέον αποδείχθηκε ότι οι καταφρονητικές αυτές εκδηλώσεις του εναγομένου, που αναπαρήχθησαν από πολλούς διαδικτυακούς τόπους και τον τύπο, έτρωσαν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος και αναπόφευκτα προσέβαλαν την προσωπικότητά του, και δη παράνομα και υπαίτια, οπότε και κατά το μέρος τούτο η υπό κρίση από 19-11-2012 αγωγή κρίνεται κατ' ουσίαν βάσιμη. Εξάλλου, σε ορισμένες εκ των επιδίκων δηλώσεων του εναγομένου, περιλαμβάνονται και σαφείς απειλές αυτοδικίας εναντίον του ενάγοντος, που έγιναν με προφανή σκοπό την τρομοκράτησή του. Αυτές δε περιέχονται στην πρόσκληση που απεύθυνε ο εναγόμενος, προφανώς προς τους οπαδούς του, προκειμένου να προσέλθουν μαζικά στην δίκη και να του συμπαρασταθούν, που συνοδευόταν από την σαφή απειλή «Αν δεν έλθει ακόμα μια φορά, θα κάνουμε την δίκη κάτω από το σπίτι του», που υπό μορφή υπαινιγμού επαναλήφθηκαν και σε μεταγενέστερη δήλωσή του με περιεχόμενο «είτε τους αρέσει είτε όχι ... θα έρθουν και ενώπιον της λαϊκής δικαιοσύνης. Δεν θα ξεφύγει κανείς του». Οι εκφράσεις αυτές προκάλεσαν δικαιολογημένα φόβο και ανησυχία στον ενάγοντα, καθόσον θα μπορούσαν να υποληφθούν από ορισμένους ως πρόσκληση βιαιοπραγιών εναντίον του, που κείται βέβαια πέραν από κάθε έννοια δημοκρατίας (όπου η δικαιοσύνη αποδίδεται κατά τον τρόπο που ορίζει το Σύνταγμα δηλαδή από τα δικαστήρια), οπότε, και με τον τρόπο

αυτό, ο εναγόμενος προσέβαλε, παρανόμως και υπαιτίως, την προσωπικότητά του ενάγοντος, όπως βασίμως διατείνεται στην αγωγή του. Επιπλέον αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, ένεκα της παράνομης και υπαίτιας προσβολής της προσωπικότητάς του, συνεπεία των ως άνω εξυβριστικών και απειλητικών εκφράσεων του εναγομένου, υπέστη ηθική βλάβη, για την χρηματική ικανοποίηση της οποίας πρέπει να επιδικασθεί σε αυτόν το συνολικό ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, που κρίνεται εύλογο, λαμβανομένων υπόψη (στο καθορισμό της) του γενικότερου περιβάλλοντος εντός του οποίου ενήργησε ο εναγόμενος (όπως τούτο είχε διαμορφωθεί από τα δημοσιεύματα που είχαν προηγηθεί των δηλώσεών του αναφορικά με τις απώλειες του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου από την πώληση των CDSs που κατείχε), της έντασης του δόλου του, που, ως προς τους εξυβριστικούς ισχυρισμούς που μετέβλη, μετριάζεται από την πεποίθηση αληθείας υπό την οποία ενήργησε (ότι δηλαδή ο ενάγων μη σύννομα είχε εμπλακεί στην πώληση των συγκεκριμένων CDSs), τα ενδείξεις επί των οποίων στηρίχθηκαν τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα, που επίσης επιδρούν στον προσδιορισμό της έντασης του δόλου του εναγομένου (αμβλύνοντας τούτη), της προηγούμενης συμπεριφοράς του ενάγοντος, που συνέβαλε στην διαμόρφωση συνθηκών ευεπίφορων σε υπαινιγμούς ευθύνης του για την επίμαχη υπόθεση, καθόσον αποδέχθηκε συνεργασία με εταιρία που είχε προβεί σε ενημέρωση των πελατών για τις υψηλές αποδόσεις των ελληνικών CDSs, της έντασης και της έκτασης της προσβολής του, του κινδύνου που διέτρεξε από τις απειλές του εναγομένου, του τρόπου διάδοσης των προσβλητικών ισχυρισμών, της κατ' επανάληψη τέλεσης της πράξης, καθώς και της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων. Κατά το υπόλοιπο όμως μέρος (που αφορά σε ισχυρισμούς που είτε αναφέρονται ειδικά ανωτέρω είτε όχι), η υπό κρίση αγωγή τυγχάνει απορριπτέα, ως ουσία αβάσιμη, όπως απορριπτέος τυγχάνει και ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι καταχρηστικά ο εναγόμενος ζητεί την εφαρμογή του άρθρου 367 ΠΚ, που προβάλλεται επικουρικώς ως αντένσταση, χωρίς όμως επίκληση συγκεκριμένων περιστατικών προς νομική και ουσιαστική θεμελίωσή του. Επιπλέον δε, για την διαφύλαξη του ενάγοντος από ανάλογες προσβλητικές εκδηλώσεις του εναγομένου, στον τύπο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο ή το

διαδίκτυο, που άγουν σε ηθική του βλάβη (ενάγοντος), καθόσον γίνονται με σκοπό εξύβρισής του, θα πρέπει να απαγορευτεί σε αυτόν (εναγόμενο) να επαναλάβει ανάλογου περιεχομένου εξυβριστικές εκφράσεις που προφανώς δεν εκπληρώνουν το καθήκον του για ενημέρωση του λαού, καθόσον (οι εξυβρίσεις) προς την κατεύθυνση αυτή τίποτα δεν προσφέρουν, δοθέντος μάλιστα ότι έχει υποβάλει στην δικαιοσύνη τα στοιχεία εκείνα που τον οδήγησαν στις ως άνω εκτιμήσεις του και πλέον η υπόθεση διερευνάται από αυτήν. Για την συμμόρφωσή του στην απαγόρευση αυτή, θα πρέπει να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή πεντακοσίων (500) ευρώ, για κάθε παράβαση της σχετικής δικαστικής διάταξης δηλαδή για κάθε φορά που θα προβαίνει σε εξυβριστικές εκδηλώσεις, με όμοιο ή προφανώς ανάλογο (ως προς την ουσία του) περιεχόμενο εναντίον του στα προαναφερθέντα μέσα επικοινωνίας. Τα λοιπά δε μέτρα αποκατάστασης της ηθικής βλάβης του, που αιτείται ο ενάγων, με βάση την διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, κατά το μέρος που συνίστανται σε δημόσια ανάκληση των φερομένων ως συκοφαντικών και δυσφημιστικών ισχυρισμών του εναγομένου δεν είναι συμβατά με το είδος της προσβολής που εν τέλει αποδείχθηκε ότι υπέστη καθόσον η τιμή και η υπόληψή του εθίγη παρανόμως και υπαιτίως μόνον εκ των εξυβριστικών εκδηλώσεων του εναγομένου, ενώ κατά το λοιπό μέρος, που αποβλέπει σε ανάκληση των εξυβριστικών και απειλητικών εκφράσεων εναντίον του, τα αιτούμενα μέτρα δεν κρίνονται ως πρόσφορα για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίον προτείνονται.

Κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η από 19-11-2012 αγωγή ως και κατ' ουσίαν αβάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 30.000 ευρώ, για την αιτία που προαναφέρθηκε, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Επιπλέον, μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ανάλογο της νίκης του, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγομένου, λόγω της εν μέρει ήττας του (αρ. 178 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Το αίτημα όμως για κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής, πρέπει να

απορριφθεί καθόσον δεν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την παραδοχή του ούτε προκύπτει ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, δοθέντος ότι δεν επίκειται κίνδυνος αφερεγγυότητας του εναγομένου, που διαθέτει σημαντική ακίνητη περιουσία, καθό χρόνο θα απαιτηθεί να καταστεί τελεσίδικη η ένδικη απαίτησή του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων τις από 31-5-2011 και 19-11-2012 αγωγές.

Απορρίπτει την από 31-5-2011 αγωγή.

Επιβάλλει σε βάρος του ενάγοντος, τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, συνολικού ποσού είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ.

Δέχεται εν μέρει την από 19-11-2012 αγωγή.

Υποχρεώνει τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής.

Απαγορεύει στον εναγόμενο να προσβάλει εφεξής τον ενάγοντα διατυπώνοντας για εκείνον, με δηλώσεις του στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου και του διαδικτύου, εξυβριστικές ή απειλητικές εκφράσεις, ομοίου ή ανάλογου περιεχομένου με εκείνες που κρίθηκαν με την παρούσα απόφαση ως προσβλητικές της προσωπικότητάς του, με αναφορά ή αφορμή τα γεγονότα που απετέλεσαν αντικείμενο της παρούσας δίκης.

Απειλεί εναντίον του για την περίπτωση παράβασης της συγκεκριμένης απαγόρευσης και για κάθε φορά που τυχόν τούτο συμβεί χρηματική ποινή ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ.

Επιβάλλει σε βάρος του εναγομένου μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ποσού χιλίων εκατό (1.100) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ